

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.01.2010
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	04.06.2010
Avaldamismärge:	

Välisõhu kaitse seadus

Vastu võetud 05.05.2004

[RT I 2004, 43, 298](#)

jõustumine 30.09.2004, osaliselt 27.11.2004. a.

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
22.02.2005	RT I 2005, 15, 87	03.04.2005
08.02.2007	RT I 2007, 19, 95	11.03.2007, § 32 lõike 4 osas 30.04.2007, § 1202 rakendatakse alates 1.01.2009
14.11.2007	RT I 2007, 62, 396	16.12.2007
18.12.2008	RT I 2009, 3, 15	01.02.2009
12.03.2009	RT I 2009, 19, 118	06.04.2009
15.06.2009	RT I 2009, 39, 262	24.07.2009
30.09.2009	RT I 2009, 49, 331	01.01.2010

1. peatükk ÜLDSÄTTED

1. jagu Reguleerimisala ja üldsätted

§ 1. Seaduse eesmärk ja reguleerimisala

(1) Käesoleva seaduse põhieesmärk on välisõhu kvaliteedi säilitamine piirkondades, kus see on hea, ja välisõhu kvaliteedi parandamine piirkondades, kus see ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele.

(2) Käesolev seadus reguleerib tegevust, millega kaasneb välisõhu keemiline või füüsikaline mõjutamine, osoonikihi kahjustamine või kliimamuutust põhjustavate tegurite ilmnemine.

(3) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

§ 2. Välisõhk

Välisõhk on troposfääri hooneväline õhk, välja arvatud õhk töökeskkonnas.

§ 3. Välisõhu keemiline mõjutamine

Välisõhu keemiline mõjutamine on puhta välisõhu koostise muutmine saasteainete õhku eraldamisega.

§ 4. Saasteaine

Saasteaine on keemiline aine või ainete segu, mis eraldub välisõhku tegevuse otsesel või kaudsel tagajärjel ja mis võib mõjuda kahjulikult inimese tervisele või keskkonnale, kahjustada vara või kutsuda esile pikaajalisi kahjulikke tagajärgi.

§ 5. Välisõhu füüsikaline mõjutamine

Välisõhu füüsikaline mõjutamine on mõjutamine müra, ioniseeriva ning ioniseeriva toimeta kiirguse, infra- ja ultraheliga.

§ 6. Ebasoodsad ilmastikutingimused

Ebasoodsad ilmastikutingimused käesoleva seaduse tähenduses on maapinnalähedases õhukihis saasteainete akumulereumist soodustavad tingimused, nagu omavahelises koostoimes temperatuuri inversioon vahetult maapinnalähedases õhukihis, vertikaalse turbulentsi puudumine ja tuulekiirus null kuni kaks meetrit sekundis. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 7. Saasteallikas

(1) Saasteallikas käesoleva seaduse tähenduses on saasteaineid, müra, ioniseerivat või ioniseeriva toimeta kiirgust ning infra- või ultraheli välisõhku suunav või eraldav objekt. Saasteallikad jagunevad paikseteks ja liikuvateks saasteallikateks.

(2) Paikne saasteallikas on püsiva asukohaga üksik saasteallikas, kaasa arvatud teatud aja tagant teisaldatav saasteallikas, või ühel tootmisterritooriumil asuvate saasteallikate grupp.

(3) Liikuv saasteallikas on püsiva asukohata saasteallikas, mis samal ajal saasteainete välisõhku eraldamisega võib vahetada asukohta.

§ 8. Välisõhu saastatuse tase

Välisõhu saastatuse tase on saasteaine kogus, mis kindla ajavahemiku jooksul sisaldub välisõhu ruumalaühikus 293 kelvini juures või sadestub välisõhust pinna ühele ruutmeetrile. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 9. Saastatuse taseme piirväärtus

Saastatuse taseme piirväärtus on saasteaine lubatav kogus välisõhu ruumalaühikus.

§ 10. Saastetaluvuse piirmäär

Saastetaluvuse piirmäär on protsent saastatuse taseme piirväärtusest, mille võrra võib kehtestatud piirväärtust ajutiselt ületada.

§ 11. Saasteaine sisalduse häiretase

Saasteaine sisalduse häiretase on saasteaine kogus välisõhu ruumalaühikus, mille ületamisel ka lühiajaline mõju seab ohtu inimese tervise ning mille juures tuleb kohe rakendada meetmeid inimese tervise kaitseks.

§ 12. Saasteaine sisaldusest teavitamise tase

Saasteaine sisaldusest teavitamise tase on selline saastatuse tase, millest alates teavitab pideva seire teostaja elanikkonda või elanikkonna tundlikke gruppe kaitsemeetmete vajadusest. Elanikkonna tundlikud grupid on lapsed, haiged ja vanurid.

§ 13. Saastatuse taseme sihtväärtus

Saastatuse taseme sihtväärtus on saasteaine kogus välisõhu ruumalaühikus, milleni tuleb jõuda kas kindlaksmääratud aja jooksul või võimalikult kiiresti ja mille eesmärk on parendada välisõhu kvaliteeti ja vältida kahjulikku mõju inimese tervisele.

2. jagu Välisõhu kvaliteet

§ 14. Välisõhu kvaliteedi hindamine

(1) Välisõhu kvaliteeti iseloomustavad välisõhu koostise omadused, mida hinnatakse välisõhu saastatuse tasemest lähtudes.

(2) Välisõhu kvaliteedi hindamine on välisõhu saastatuse taseme määramine.

(3) Välisõhu kvaliteedi hindamisel võetakse arvesse järgmisi näitajaid:

1) saasteaine kahjuliku toime võimalikkust, saasteaine ohtlikkust kemikaaliseaduse tähenduses ning saasteainete esinemissagedust ja eriti nende saasteainete toimet, millel on pöördumatu mõju inimese tervisele ja keskkonnale tervikuna;

- 2) saasteaine sisaldust välisõhus;
- 3) saasteaine sisaldusega kaasnevaid muutusi keskkonnas, mis võivad kaasa tuua ohtlikumate kemikaalide tekke;
- 4) saasteaine säilivust keskkonnas, kui saasteaine ei ole bioloogiliselt lagundatav ja võib inimorganismis või keskkonnas akumuleeruda.

§ 15. Esmatähtsad saasteained

- (1) Esmatähtsad saasteained, mida tuleb arvestada välisõhu kvaliteedi hindamisel ja kontrollimisel, on:
- 1) vääveldioksiid;
 - 2) lämmastikoksiidid, ümberarvutatuna lämmastikdioksiidiks;
 - 3) peened tahked osakesed, sealhulgas tahm, mille aerodünaamiline läbimõõt jaguneb kaheks – kuni 10 mikromeetrit ja kuni 2,5 mikromeetrit. Aerodünaamiline läbimõõt iseloomustab sfäärilist osakest tihedusega üks gramm kuupsentimeetri kohta, millel on sama langemiskiirus, mis konkreetsel reaalsel osakesel, olenemata selle osakese kujust, suurusest ja tihedusest;
 - 4) tahkete osakeste kõik fraktsioonid kokku;
 - 5) plii;
 - 6) osoon;
 - 7) benseen;
 - 8) süsinik(mono)oksiid;
 - 9) polütsükliilised aromaatsed süsivesinikud, sealhulgas benzo(a)püreen;
 - 10) kaadmium;
 - 11) arseen;
 - 12) nikkel;
 - 13) elavhõbe.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

- (2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud peente tahkete osakeste hulka kuulub osake, mis 50 protsendil juhtudest läbib 10 mikromeetri või 2,5 mikromeetri suuruse aerodünaamilise diameetriga mõõduselektiivse ava.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

- (3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 9 nimetatud polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike hulka kuuluvad orgaanilised ühendid, mis koosnevad vähemalt kahest konjugeerunud, ainult süsinikku ja vesinikku sisaldavast aromaatsesest tuumast.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 16. Välisõhu saastatuse taseme määramise meetodid

Piirkondades, kus välisõhu saastatuse taseme pidev mõõtmine ei ole nõutav, võib peale otsese mõõtmise kasutada välisõhu kvaliteedi objektiivse hindamise või modelleerimise meetodeid.

§ 17. Paiksed mõõtmised

Välisõhu saastatuse taseme paiksed mõõtmised riiklikul, kohaliku omavalitsuse organi või ettevõtja tasandil tehakse proovide pideva või perioodilise võtmisega keskkonnaseire seaduse alusel või välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloaga määratud sagedusega ja kohtadest.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 18. Pisteliste mõõtmiste tulemuste ja modelleerimistulemuste kombineerimine

Kui saastatuse taseme mõõtmise andmed on olemas lühema ajavahemiku kohta kui hindamisele eelnenu viis aastat, võib õhu kvaliteedi hindamisel kombineerida pistelise mõõtmise tulemusi modelleerimistulemustega.

§ 19. Pideva mõõtmise kohustus tiheasustusega piirkondades

Välisõhu saastatuse taseme pidev mõõtmine riiklikul või kohaliku omavalitsuse organi tasandil on kohustuslik tiheasustusega piirkondades, kus hindamisele eelnenu viie aasta pisteliste mõõtmiste tulemustest või modelleerimistulemustest selgub, et esmatähtsate saasteainete sisaldus välisõhus ületab käesoleva seaduse §-s 24 sätestatud väärtusi.

§ 20. Välisõhu saastatuse taseme määramise kord

Välisõhu saastatuse taseme määramise korra [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

§ 21. Riigi territooriumi jaotus piirkondadeks välisõhu kvaliteedi järgi

- (1) Riigi territoorium jaguneb välisõhu kvaliteedi järgi piirkondadeks.

(2) Tiheasustusega piirkond käesoleva seaduse tähenduses on linn, kus elab vähemalt 250 000 elanikku, või väiksema elanike arvuga tööstuspiirkond, mis ei ulatu üle ühe kohaliku omavalitsuse üksuse piiri, ja kus hindamisele eelnenud viie aasta jooksul tehtud paiksete mõõtmiste tulemustest selgub, et välisõhu kvaliteet on oluliselt halvenenud. [Tiheasustusega piirkonnad, kus on põhjendatud välisõhu kvaliteedi hindamise ja kontrolli vajadus, kinnitab keskkonnaminister määrusega](#) .

(3) [Riigi territooriumi jaotuse piirkondadeks eri saasteainete sisalduse järgi välisõhus kinnitab keskkonnaminister määrusega](#) . Piirkondade jaotuse vaatab keskkonnaminister üle ja teeb vajalikud muudatused vähemalt kord viie aasta jooksul või sagedamini, kui tegevus, mis mõjutab käesoleva seaduse §-s 15 nimetatud esmatähtsate saasteainete sisaldust välisõhus, on oluliselt muutunud.

(4) Piirkondades, kus lisaks paiksete mõõtejaamade andmetele saadakse teavet teistelt keskkonnateavet omavatel isikutel, paigaldatakse riiklikul või kohaliku omavalitsuse organi tasandil paikseid mõõtejaamu sellisel arvul ja tagatakse hindamismeetodite selline ruumiline jaotus, mis on piisav saastatuse taseme määramiseks.

§ 22. Saasteallika mõjupiirkond

Saasteallika mõjupiirkond on piirkond, kus saasteallikast eralduva saasteaine heitkogus moodustab maapinnalähedases õhukihis saasteaine sisalduse, mis on vähemalt kümme protsenti välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmisest piirväärtusest.

§ 23. Välisõhu kvaliteedi objektiivne hindamine

Välisõhu kvaliteedi objektiivne hindamine ja modelleerimine toimub piirkonnas asuvaid saasteallikaid, kasutatavat tooret ja tehnoloogiat, välisõhku eralduvaid gaase, neis sisalduvaid saasteaineid ning nende heitkoguseid iseloomustava teabe alusel.

§ 24. Otseste mõõtmiste ja modelleerimise kasutamine kombineeritult

Piirkonna välisõhu saastatuse taseme määramiseks võib otsest mõõtmist ja modelleerimist kombineerida, kui hindamisele eelnenud viie aasta:

- 1) vääveldioksiidi keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui kolmel korral kalendriaasta jooksul ületanud 24 tunni kestel 60 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või ei ole ületanud 60 protsenti ökosüsteemide kaitseks kehtestatud saastatuse taseme talvisest piirväärtusest;
- 2) lämmastikdioksiidi keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui 18 korral kalendriaasta jooksul ületanud ühe tunni kestel 70 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või aasta keskmine sisaldus ei ole ületanud 80 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest;
- 3) alla kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui seitsmel korral kalendriaasta jooksul ületanud 24 tunni kestel 60 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või aasta keskmine sisaldus ei ole ületanud 70 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest;
- 4) plii aasta keskmine sisaldus välisõhus ei ole ületanud 70 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 5) benseeni aasta keskmine sisaldus välisõhus ei ole ületanud 70 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 6) süsinik(mono)oksiidi keskmine sisaldus välisõhus ei ole ületanud kaheksa tunni kestel 70 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 7) arseeni aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 60 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 8) kaadmiumi aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 60 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 9) nikli aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 70 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 10) benso(a)pireeni aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 60 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest.

§ 25. Modelleerimise ja objektiivse hindamise kasutamine

Piirkonna välisõhu saastatuse taseme määramiseks võib kasutada nii kombineeritult otsest mõõtmist ja modelleerimist kui ka ainult modelleerimist või ainult objektiivset hindamist, kui hindamisele eelnenud viie aasta:

- 1) vääveldioksiidi keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui kolmel korral kalendriaasta jooksul ületanud 24 tunni kestel 40 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või ei ole ületanud 40 protsenti ökosüsteemide kaitseks kehtestatud saastatuse taseme talvisest piirväärtusest;
- 2) lämmastikdioksiidi keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui 18 korral kalendriaasta jooksul ületanud ühe tunni kestel 50 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või aasta keskmine sisaldus ei ole ületanud 65 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest;
- 3) alla kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste keskmine sisaldus välisõhus ei ole rohkem kui seitsmel korral kalendriaasta jooksul ületanud 24 tunni kestel 40 protsenti inimese tervise kaitseks kehtestatud saastatuse taseme piirväärtusest või aasta keskmine sisaldus ei ole ületanud 50 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;

- 4) plii aasta keskmine sisaldus välisõhus ei ole ületanud 50 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 5) benseeni aasta keskmine sisaldus välisõhus ei ole ületanud 40 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 6) süsinik(mono)oksiidi keskmine sisaldus välisõhus kaheksa tunni kestel ei ole ületanud 50 protsenti saastatuse taseme piirväärtusest;
- 7) arseeni aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 40 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 8) kaadmiumi aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 40 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 9) nikli aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 50 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest;
- 10) benso(a) püreeni aasta keskmine sisaldus välisõhu kuni kümnekromeetrise aerodünaamilise läbimõõduga peente tahkete osakeste fraktsioonis ei ole ületanud 40 protsenti saastatuse taseme sihtväärtusest.

§ 26. Saastatuse taseme piir- ja sihtväärtuste, saastetaluvuse piirmäära, saasteaine sisalduse häiretaseme, kaugema eesmärgi ning saasteaine sisaldusest teavitamise taseme kehtestamine

Arvestades saasteainete mõju elanikkonnale ja keskkonnale, [kehtestab keskkonnaminister määrusega:](#)

- 1) saastatuse taseme piirväärtused;
- 2) saastatuse taseme sihtväärtused;
- 3) saastetaluvuse piirmäärad;
- 4) saasteainete sisalduse häiretaseme;
- 5) saasteainete sisalduse kaugemad eesmärgid;
- 6) saasteainete sisaldusest teavitamise taseme.

§ 27. Saastatuse taseme piir- ja sihtväärtused saasteallika mõjupiirkonnas

Saasteallika mõjupiirkonnas kehtivad välisõhu saastatuse taseme piir- ja sihtväärtused ka õhukihis, mis ulatub kahe meetri võrra kõrgemale kõige kõrgemal asuva eluruumi laest ja ühe meetri kaugusele eluruumi välisseinast.

§ 28. Saastatuse taseme rangemad piirväärtused elanikkonna tundlike gruppide tervise kaitseks

Arvestades inimorganismide erinevat kohanemisreaktsiooni, võib keskkonnaminister Terviseameti ettepanekul kehtestada määrusega elanikkonna tundlike gruppide tervise kaitseks välisõhu saastatuse taseme käesoleva seaduse §-s 26 sätestatutest rangemad piirväärtused järgmistel asutuste territooriumil:
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

- 1) tervishoiuasutus;
- 2) hoolekandetasutus;
- 3) lasteaed;
- 4) kool.

§ 29. Saastatuse taseme rangemad piirväärtused ökosüsteemide kaitseks

Arvestades ökosüsteemide eritundlikkust välisõhu vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide või osooniga saastatuse kahjuliku mõju suhtes, kehtestab keskkonnaminister vajaduse korral nende ainete puhul saastatuse taseme käesoleva seaduse §-s 26 sätestatutes rangemad piirväärtused.

§ 30. Troposfääriosooni spetsiifilise tekkemehhanismi arvestamine

Arvestades troposfääriosooni spetsiifilist tekkemehhanismi, võib keskkonnaminister kehtestada peale osoonisalduse häiretaseme ka osooni sihtväärtuse, osoonisaldusest teavitamise taseme ja osooni troposfääris sisalduse kaugema eesmärgi.

§ 31. Lämmastikoksiidide ja lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse määramine

(1) Osooni moodustumist põhjustavate saasteainete sisalduse mõõtmisel tuleb määrata vähemalt lämmastikoksiidide ja osooni teket soodustavate lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus.

(2) Lenduvad orgaanilised ühendid käesoleva seaduse tähenduses on kõik inimtekkelised orgaanilised ühendid, mille aururõhk 293,15 kelvini juures on 0,01 kilopaskalit või rohkem ja mis võivad päikesekiirguse toimel tekitada lämmastikoksiididega reageerides fotokeemilisi oksüdante.

§ 31¹. Polütsükliliste aromaatsete süsivesinike sisalduse määramine välisõhus

Arvestades benso(a)püreeni mõju inimese tervisele, tuleb selle saasteaine sisalduse mõõtmisel välisõhus seire teostamisel riiklikul tasandil määrata pisteliselt ka muude polütsükliliste aromaatsete süsivesinike, sealhulgas benso(a)-antratseeni, benso(b)fluoranteeni, benso(j)fluoranteeni, benso(k)fluoranteeni, indeno(1,2,3-cd)püreeni ja dibens(a)antratseeni sisaldus.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 31². Raskmetallide ja polütsükliliste aromaatsete süsivesinike sadestumise määramine

(1) Sõltumata arseeni, kaadmiumi, nikli, summaarse gaasilise elavhõbeda, benso(a)püreeni ja muude käesoleva seaduse §-s 31¹ nimetatud polütsükliliste aromaatsete süsivesinike sisaldusest välisõhus tuleb riiklikul tasandil seire teostajal määrata vähemalt ühes mõõtejamas ka nende ainete sadestumise üldkogus.

(2) Summaarne gaasiline elavhõbe on elementaarelavhõbeda auru ja reaktiivse gaasilise elavhõbeda summa, mis tähendab vesilahustuvaid elavhõbeda osakesi, millel on piisavalt kõrge aururõhk gaasifaasis püsimiseks.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 32. Lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide käitlemise erinõuded

(1) Hoonete, nende viimistlusdetailidena ja nendega seotud funktsionaalsete, dekoratiiv- ja kaitsestruktuuride pinnakattevahenditena kasutatavate lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide, välja arvatud aerosoolide, ning sõidukite või nende osade pinnakaitsevahenditena remondi, kaitse või kaunistamise eesmärgil väljaspool tootmisetapeldisi kasutatavate taasviimistlusmaterjalide alaliigid, lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirväärtused, piirväärtuste rakendamise tähtajad ning piirväärtustele vastavuse määramiseks kasutatavad meetodid kehtestab keskkonnaminister määrusega.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaalidele ning nende käitlemisele kohaldatakse kemikaalseaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaalide märgistusele lisatakse järgmine teave:
1) kemikaali alaliik ja alaliigile vastav lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirväärtus grammides liitri kohta;
2) kasutamiskõlbliku toote, mis sisaldab lahusteid või lahusteid sisaldavaid muid komponente, lenduvate orgaaniliste ühendite maksimaalne sisaldus grammides liitri kohta;
3) toote turule laskmise kuupäev toote nõuetele vastavuse tõendamise seaduse § 2 lõike 4 tähenduses.

(4) Ajaloolist ja kultuuriväärtust omavate hoonete ja vanasõidukite restaureerimise ja hooldamise eesmärgil lenduvate orgaaniliste ühendite sisalduse piirväärtustele mittevastava, käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaali erandkorras turustamise, sealhulgas Euroopa Ühenduse territooriumile viimise ning kasutamise loa annab Keskkonnaamet.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(5) Loa andja võib keelduda käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud loa andmisest, kui:
1) loa taotleja on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid;
2) hoone või vanasõiduk, mille restaureerimiseks või hooldamiseks luba taotletakse, ei oma ajaloolist ja kultuuriväärtust;
3) loa taotleja ei ole tõendanud, et muude kemikaalide kasutamine ei ole tehniliselt võimalik või majanduslikult otstarbekas;
4) arvestades planeeritavat restaureerimist või hooldamist on taotletava kemikaali kogus põhjendamatult suur;
5) kemikaali kasutamisel eralduvad saasteainete heitkogused võivad Keskkonnaameti või kohaliku omavalitsuse üksuse eelhinnangul põhjustada tiheasustusega piirkonna välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamise;
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]
6) loa taotleja ei kasuta parimat võimalikku tehnikat;
7) kemikaali kasutamisega kaasneb märkimisväärne oht inimese tervisele või keskkonnale.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaali erandkorras turustamise ning kasutamise loa taotlemise ja loa andmise korra ning loa taotluse ja loa vormid kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaali erandkorras turustamise ning kasutamise loa avalikustab Keskkonnaamet oma veebilehel.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(8) Seire eesmärgil annab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kemikaali erandkorras turustamise ning kasutamise loa saanud isik loa andjale kirjaliku teabe turustatud või kasutatud kemikaali kohta hiljemalt 30 päeva jooksul toimingu lõpetamisest arvates. Teave peab sisaldama järgmisi andmeid:

1) isiku nimi, isiku- või registrikood ja elu- või asukoht;
2) kemikaali alaliik ja sellega tehtava toimingu nimetus;
3) toimingu alustamise ja lõpetamise kuupäev;
4) kemikaali kogus kilogrammides;
5) kemikaali lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus grammides liitri kohta.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 32¹. Järelevalve lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavatele värvidele, lakkidele ning sõidukite taasviimistlusmaterjalidele esitatavate nõuete üle

Järelevalvet käesoleva seaduse § 32 lõikes 1 nimetatud lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavatele värvidele, lakkidele ning sõidukite taasviimistlusmaterjalidele esitatavate nõuete täitmise üle teostavad:

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

1) Keskkonnainspeksioon – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide kasutamisele esitatavate nõuete täitmise osas;

2) Tarbijakaitseamet – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide mürgistusele esitatavate nõuete täitmise osas jaemüügis;

3) Maksu- ja Tolliamet – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide sisseveole esitatavate nõuete täitmise osas;

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

4) Terviseamet – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide mürgistusele esitatavate nõuete täitmise osas hulgimüügis.

[RT I 2009, 49, 33 I- jõust. 01.01.2010]

§ 33. Saasteallika valdaja meetmed saasteainete heitkoguste vähendamiseks välisõhu saastatuse taseme piir- ja sihtväärtuste ületamise korral

Saastatuse taseme piir- või sihtväärtuste ületamise korral saasteallikat ümbritseva piirkonna maapinnalähedases õhukihis võtab saasteallika valdaja tarvitusele saasteainete heitkoguste vähendamise meetmed, et viia välisõhu saastatuse tase vastavusse saastatuse taseme piir- või sihtväärtustega.

§ 34. Ebameeldiva või ärritava lõhnaga aine

(1) Ebameeldiva või ärritava lõhnaga aine (edaspidi *lõhnaaine*) käesoleva seaduse tähenduses on inimtegevusest põhjustatud välisõhku eralduv aine või ainete segu, mis võib tekitada elanikkonnal soovimatut lõhnataju.

(2) Lõhnaaine esinemise välisõhus määrab selleks moodustatud lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühm.

(3) Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise korra ja liikmetele esitatavad nõuded [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

(4) Lõhnaaine esinemise määramiseks välisõhus kasutatakse rahvusvaheliselt tunnustatud lõhnaainete määramise meetodeid.

(5) Lõhnaaine esinemise määramise korra ja selleks kasutatavate meetodite loetelu [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

(6) Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühm annab hinnangu lõhnaaine esinemise kohta välisõhus ning lõhnaaine esinemise tuvastamise korral peab saasteallika valdaja koostama lõhnaaine vähendamise tegevuskava. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(6¹) Lõhnaaine vähendamise tegevuskava peab sisaldama kavandatavate abinõude loetelu, milles on nimetatud abinõude maksumus, abinõude rakendajad ja rakendamise tähtajad. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(6²) Saasteallika valdaja esitab lõhnaaine vähendamise tegevuskava kinnitamiseks Keskkonnaametile. [RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud tegevuskava täitmist kontrollib Keskkonnainspeksioon.

(8) Lähtudes lõhnaainete esinemisest välisõhus, rakendavad saasteallikate valdajad, kelle tööstus- või põllumajandustegevus või tegevus muul alal põhjustab või võib põhjustada lõhna tekkimist, levimist või ärritavat lõhnataju elanikkonnale, täiendavaid meetmeid lõhnaainete heitkoguste vähendamiseks.

§ 35. Saasteaine sisalduse orienteeriv ohutu tase

(1) Saasteaine sisalduse orienteeriv ohutu tase on saasteaine ajutiselt lubatud sisaldus välisõhu ruumalaühikus, mille juures on arvestatud saasteaine mõju elanikkonnale ja keskkonnale.

(2) Kui saasteallikast eralduvale saasteainele ei ole keskkonnaminister kehtestanud välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust ning Vabariigi Valitsus ei ole tervishoiu ja tööohutuse seaduse kohaselt kehtestanud tööpäeva kestel töökeskkonna õhus sisalduva keemilise aine piirnormi, on saasteallika valdaja

kohustatud esitama Keskkonnaministeeriumile andmed selle saasteaine sisalduse orienteeriva ohutu taseme määramiseks.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(3) Välisõhus saasteainete sisalduse orienteeriva ohutu taseme määramiseks vajalike andmete loetelu [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

(4) Keskkonnaministeerium hindab käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt esitatud andmeid ja annab kirjaliku nõusoleku kasutada saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse asemel saasteaine hajumisarvutusel maapinnalähedases õhukihis saasteaine sisalduse orienteerivat ohutut taset.

§ 36. Oluliselt saastatud välisõhk

Välisõhk loetakse oluliselt saastatuks ja saastatuse taseme piirväärtus ületatuks, kui piirkonna välisõhu kvaliteedi pideva seire korral:

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

1) vääveldioksiidiga saastatuse tase ületab inimese tervise kaitseks kehtestatud ühe tunni keskmise piirväärtuse rohkem kui 24 korral ühe kalendriaasta jooksul või ökosüsteemide kaitseks kehtestatud 24 tunni keskmise piirväärtuse vähemalt kolmel korral ühe kalendriaasta jooksul;

2) lämmastikoksiididega saastatuse tase ületab inimese tervise kaitseks kehtestatud ühe tunni keskmise piirväärtuse rohkem kui 18 korral ühe kalendriaasta jooksul;

3) välisõhu hindamise seisukohalt esmatähtsuseta saasteainete tase ületab 18 ööpäeval ühe kalendriaasta jooksul või kahel ööpäeval ühe kalendrikuu jooksul 24 tunni keskmise piirväärtuse või kui 5 protsenti ühe ööpäeva jooksul võetud saasteainete proovidest ületavad ühe tunni keskmist piirväärtust enam kui 30 protsenti.

3. jagu

Avalikkuse teavitamine välisõhu saastatusest

§ 37. Pideva seire tulemuste koondamine ja avalikkusele edastamine

(1) Välisõhu saastatuse taseme pideva seire teostaja riiklikul, kohaliku omavalitsuse või ettevõtja tasandil koondab seiretulemused keskkonnaseire seaduses sätestatud korras ning annab avalikkusele teavet saasteainete välisõhus sisaldumise ja saasteainete maapinnale sadestumise kohta raadio, televisiooni, ajalehtede, teabeekraani või Interneti kaudu.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Sadestumisalane teave peab käsitlema järgmisi saasteaineid:

1) arseen;

2) kaadmium;

3) elavhõbe;

4) nikkel;

5) polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 38. Teabe ajakohastamise sagedus

(1) Välisõhus saasteaine sisalduse olulise muutumise korral ajakohastatakse saasteainete sisalduse teavet vähemalt üks kord päevas, teavet vääveldioksiidi-, lämmastikdioksiidi- ja osoonisisalduse kohta välisõhus iga tunni järel ning teavet pliisisalduse kohta välisõhus iga kolme kuu järel.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Teavet arseeni, kaadmiumi, nikli, summaarse gaasilise elavhõbeda, benso(a)püreeni ja muude käesoleva seaduse §-s 31¹ nimetatud polütsükliliste aromaatsete süsivesinike välisõhus sisaldumise ning maapinnale sadestumise kohta ajakohastatakse vähemalt üks kord aastas.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 39. Edastatava teabe sisu

(1) Edastatav teave peab võimaluse korral sisaldama:

1) saastatuse taseme piir- või sihtväärtuste ning saasteainete sisalduse häiretaseme ületamise andmeid;

2) osoonisisalduse kaugema eesmärgi ja sihtväärtuse ületamise andmeid;

3) osoonisisaldusest teavitamise taseme ja häiretaseme ületamise andmeid;

4) saastatuse taseme piir- või sihtväärtuste ületamise põhjuste ning inimese tervisele avaldatava mõju lühihinnangut.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt edastatav teave peab sisaldama andmeid sellise arvestusperioodi kohta, mille suhtes välisõhu saastatuse taseme piirväärtust, saasteaine sisalduse häiretaset, osoonisisalduse kaugemat eesmärki või sihtväärtust kohaldatakse.

§ 40. Edastatava teabe sisu saasteainete sisalduse häiretaseme ületamise korral

Saasteainete sisalduse häiretaseme ületamise korral teavitab Keskkonnaamet avalikkust raadio, televisiooni või ajalehe kaudu. Avalikkusele antav teave peab sisaldama andmeid välisõhu saastatuse registreeritud taseme ning saastamise põhjuste ja kestuse kohta.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 41. Teabe sisu vääveldioksiidi ja lämmastikdioksiidi sisalduse häiretaseme ületamise korral

Vääveldioksiidi või lämmastikdioksiidi sisalduse häiretaseme ületamise korral tuleb avalikkusele teatavaks teha:

- 1) häiretaseme ületamise kuupäev, kellaaeg, koht ja põhjus, kui see on teada;
- 2) prognoos saasteainete sisalduse muutmise, eelkõige olukorra paranemise, stabiliseerumise või halvenemise kohta piirkonnas koos teabega muutmise põhjuse ja saasteainete sisalduse häiretaseme ületamise kestuse kohta;
- 3) milline elanikkonnagrupp on häiretaset ületava saasteaine sisalduse suhtes tundlik;
- 4) milliseid ettevaatusabinõusid peaks elanikkonna tundlik grupp rakendama.

§ 42. Teabe sisu osoonisisaldusest teavitamise taseme ja häiretaseme ületamise korral

Osoonisisaldusest teavitamise taseme või häiretaseme ületamise korral teeb Keskkonnaamet kohe avalikkusele teatavaks:

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

- 1) taseme ületamise koha või piirkonnad, kas ületatud on teavitamis- või häiretase, millal ületamine algas ja kui kaua see eeldatavalt kestab ning ühe tunni kõrgeima ja kaheksa tunni keskmise osoonisisalduse välisõhus;
- 2) prognoosi järgmisteks päevadeks, eelkõige olukorra oodatava paranemise, stabiliseerumise või halvenemise kohta teavitamis- või häiretaseme ületamise piirkonnas;
- 3) osooni võimaliku mõju inimese tervisele ning mõju sümptomite kirjelduse, soovitatava käitumise ja ettevaatusabinõud;
- 4) millised on ohustatud elanikkonnagrupid;
- 5) kust on võimalik saada täpsemat teavet;
- 6) millised on peamised saasteallikad, saaste vältimiseks või vähendamiseks võetavad meetmed ning soovitud saasteallika valdajale saasteainete heitkoguste vähendamise meetmete võtmiseks.

§ 42¹. Teabe sisu arseeni, kaadmiumi, nikli ja benso(a)püireeni sihtväärtuste ületamise korral

Arseeni, kaadmiumi, nikli ja benso(a)püireeni sihtväärtuste ületamise korral välisõhu kvaliteedi seire teostaja avalikustab:

- 1) andmed sihtväärtuste ületamise kohta kalendriaastas;
- 2) sihtväärtuste ületamise koha ja põhjuse, kui see on teada;
- 3) sihtväärtuste ületamise lühihinnangu ning vajaliku teabe selle mõju kohta inimese tervisele ja keskkonnale.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

4. jagu

Saasteaine lubatud heitkogus ja heitkoguse määramise meetodid

§ 43. Saasteaine lubatud heitkogus

(1) Saasteaine lubatud heitkogus on arvutuslik normatiiv ajaühiku kohta, mille juures paiksest saasteallikast või ühel tootmisterritooriumil asuvatest saasteallikatest kokku välisõhku suunatud või eraldunud saasteaine kogus ei põhjusta saasteallika mõjupiirkonna välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamist.

(2) Saasteallika valdaja hindab paikse saasteallika võimalikku saasteainete heitkogust enne välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloa taotlemist.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 44. Hetkeline heitkogus

(1) Saasteaine hetkelise maksimaalse heitkoguse määramisel arvestatakse tehniliselt korras oleva tehnoloogia- ja püüdeseadme täiskoormust ja põletusseadme nominaalkoormust.

(2) Lubatud hetkeline heitkogus loetakse ületatuks, kui saasteallika või selle osa töö ajal maksimaalse heitkoguse näit ületab loaga lubatud heitkogust ühe tunni kestel võetud proovi põhjal, milleks on tunniajalise kestusega pidevmõõtmine või tunni aja jooksul tehtud pisteliste mõõtmiste seeria keskmine. Seeria esinduslikkuse tagavad vähemalt kuus tunni aja jooksul ühtlaste ajavahemike järel samale filtrile või proovivõtupulgale, kuid vältides selle ülelaadimist, võetud järjestikust proovi või vähemalt 50-protsendine pisteliste proovivõtmiste ajaline kaetus tunni aja jooksul.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(3) Kui järelevalveorgani teostatava esmase kontrollmõõtmise käigus tuvastatakse lubatud hetkelise heitkoguse ületamine, võib saasteallika valdaja nõuda järelevalveorganilt teistkordse kontrollmõõtmise tegemist seitsme päeva jooksul esmase kontrollmõõtmise tegemise päevast arvates.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(4) Teistkordse kontrollmõõtmise tegemisel peab saasteallika valdaja tagama ja tõestama, et saasteallikas töötab samal režiimil, see tähendab samal seadme võimsusel, tehnoloogial ning toorme ja kütuse kulul ning muudel töörežiimi parameetritel, millel tuvastati lubatud hetkelise heitkoguse ületamine.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(5) Saasteallika valdaja peab võimaldama järelevalveorgani nõudmisel mõõtmisi tegevatele isikutele ilma ette teatamata juurdepääsu saasteallikale kontrollmõõtmise tegemiseks. Sellisel juhul ei pea saasteallika valdaja tagama esmase mõõtmisega identset saasteallika töörežiimi ning peab esitama mõõtmisi tegeva isiku nõudmisel andmed saasteallika töörežiimi kohta mõõtmise tegemise ajal.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(6) Kui kontrollmõõtmine näitab loaga lubatud heitkoguse ületamist käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt ning seda tõestab teistkordne kontrollmõõtmine, maksab saasteallika valdaja saastetasu kõrgendatud määrade järgi keskkonnatasude seadusega sätestatud korras.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 45. Saasteainete maapinnalähedases õhukihis hajumise arvutus

(1) Saasteallikast eralduva saasteaine lubatud hetkeline heitkogus sekundi kohta määratakse saasteaine maapinnalähedases õhukihis hajumise arvutuse abil, lähtudes saasteallikast väljuvate gaaside parameetritest ja välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmisest piirväärtusest.

(2) Kui saasteallikast välisõhku suunatava saasteaine kohta ei ole kehtestatud välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust, võetakse hajumisarvutusel selle saasteaine sisalduse orienteerivaks ohutuks tasemeks kümme protsenti tööpäeva kestel töökeskkonna õhus sisalduva keemilise aine piirnormist.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(3) Saasteainete hajumise arvutuseks on lubatud kasutada arvutiprogramme, mis võimaldavad saada andmeid iga saasteaine summaarse kontsentratsiooni kohta, mis tekib välisõhus vaadeldava piirkonna eri punktides vähemalt kahe kilomeetri raadiuses saasteallikatest.

(4) Saasteainete hajumise arvutamisel saadud tulemused kantakse asjaomase piirkonna kaardile nii, et oleks näha, kui kaugel tootmisterritooriumi piirist on saastatuse taseme piirväärtus saavutatud.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 46. Saasteainete heitkoguste määramise meetodid

(1) Saasteainete heitkoguste määramise korra ja määramise meetodid kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(2) Kui saasteaine heitkoguse määramiseks ei ole määramismeetodid käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt kehtestatud, võib saasteaine heitkoguse määramiseks kasutada rahvusvaheliselt üldtunnustatud või saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloa andja hinnatud muud sarnast metoodikat, mille kasutamiseks annab kirjaliku nõusoleku Keskkonnaministeerium.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

5. jagu

Paikse saasteallika saasteainete heitkoguste piirväärtused ja nende järgimine

§ 47. Paikse saasteallika saasteainete heitkoguste piirväärtused

(1) Paikse saasteallika saasteaine heitkoguse piirväärtus on majandustegevuse mis tahes valdkonna paiksest saasteallikast eralduva saasteaine piirkogus väljuvate gaaside mahu-, toodangu-, võimsuse-, energia- või ajaühiku kohta väljendatuna kontsentratsiooni, protsendi või heitkoguse tasemenähtena. Heitkoguse piirväärtust ei tohi ületada.

(2) Paiksete saasteallikate saasteainete heitkoguste piirväärtused kehtestab keskkonnaminister määrustega .

§ 48. Saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimine

Käesoleva seaduse § 47 lõike 2 alusel kehtestatud saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimise kontrollimiseks võib keskkonnaminister määrusega kehtestada:

1) saasteallikatest eralduvate saasteainete heitkoguste seirenõuded ;

2) heitkoguste piirväärtuste järgimise hindamise kriteeriumid .

§ 49. Lahustite kasutamisel eralduvate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piirväärtuste järgimine

(1) Välisõhu saasteloa või keskkonnakompleksloa andja (edaspidi *loa andja*) võib saasteallika valdaja taotlusel asendada lahustite kasutamisel eralduvate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piirväärtuste järgimise kohustuse lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste vähendamise tegevuskava koostamise ja järgimise kohustusega.

(2) Lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguse vähendamise tegevuskava eesmärk on anda saasteallika valdajale võimalus saavutada heitkoguse vähenemine sellise meetme rakendamise korral, mis annaks heitkoguse piirväärtuse kohaldamisega samasuguse tulemuse.

(3) Tegevuskava sisule esitatavad nõuded ja rakendamise tähtaja määrab loa andja loas eritingimusena.

(4) Kui asendamistaotluse esitamise ajal madala lahustisisaldusega või lahusteid mittesisaldavaid aineid alles töötatakse välja, annab loa andja olemasoleva seadme saasteallika valdajale lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguse vähendamise tegevuskava rakendamiseks ajapikendust.

(5) Kui saasteallika valdaja tõendab loa andjale, et lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piirväärtuste kohaldamine seadmele ei ole tehniliselt võimalik või majanduslikult otstarbekas, võib loa andja teha selle seadme osas erandi heitkoguste piirväärtuste järgimise kohustusest, kui erandi tegemisega ei kaasne märkimisväärset ohtu inimese tervisele või keskkonnale. Erandi taotlemisel peab saasteallika valdaja tõendama loa andjale, et ta kasutab parimat võimalikku tehnikat.

(6) Loa andja keeldub piirväärtuste järgimise kohustuse asendamisest lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste vähendamise tegevuskava koostamisega, kui saasteallika valdaja ei ole tõendanud loa andjale, et ta kasutab parimat võimalikku tehnikat.

2. peatükk VÄLISÕHU SAASTAMISE VÄHENDAMISE MEETMED

1. jagu Välisõhu saastamise vähendamise meetmed

§ 50. Piirkonna saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava

(1) Välisõhu nõutava kvaliteedi tagamiseks koostab Keskkonnaamet saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava piirkonna kohta, kus välisõhu saastatuse tase sõltub mitme saasteallika koosmõjust, kui välisõhu saastatuse tase ületab või tõenäoliselt ületab ühe või mitme saasteaine suhtes kehtestatud saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust ja saastetaluvuse piirmäära summaarselt.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Tegevuskava sisule esitatavad nõuded ja koostamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(3) Piirkonna tegevuskava koostamisel lähtub Keskkonnaamet saasteallikate valdajate esitatud saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskavadest.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(4) Keskkonnaamet avalikustab piirkonna saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava oma veebilehel.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(5) Piirkonnas, kus saasteaine sisaldus välisõhus ületab saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust, kehtivad käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud piirkonnale sätestatud nõuded, kui saasteaine kohta ei ole saastetaluvuse piirmäära kehtestatud.

§ 51. Saasteallika valdaja tegevuskava

(1) Saasteallika valdaja koostab ja esitab saasteloa, keskkonnakompleksloas või jäätmepõletamist käsitlevas jäätmeloas märgitud tingimustel Keskkonnaametile saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Enne käesoleva seaduse jõustumist moodustatud paikse saasteallika sanitaarkaitseala kaotamine võib olla käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tegevuskava üks osa. Sellisel sanitaarkaitsealal jõustuvad esmatähtsusega saasteainete kohta kehtestatud saastatuse taseme piirväärtused 2010. aasta 1. jaanuaril.

(3) Saasteallika valdaja esitab saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava kooskõlastamiseks saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse organile.

(4) Saasteallika valdaja esitab Keskkonnaametile ja kohaliku omavalitsuse organile aruande tegevuskava rakendamise kohta vähemalt üks kord aastas.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 52. Vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heidete summaarsed piirkogused

(1) Paiksetest ja liikuvatest saasteallikatest eralduvate vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heidete summaarsed piirkogused ja nende saavutamise tähtajad kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega .

(2) Saasteallikate valdajad, kelle ühel tootmisterritooriumil elektri või soojuste tootmiseks kasutatavate põletusseadmete installeeritud kogusoojusvõimsus on maksimaalse võimaliku projekteeritud kütusekoguse kasutamise korral 50 megavatti või suurem, peavad koostama ja esitama välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätmepõletamist käsitleva jäätmeloa andjale ning kohaliku omavalitsuse organile vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tahkete osakeste heitkoguste vähendamise tegevuskava.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 53. Mootorsõidukite ja liikurmasinate liikumise piiramine saasteainete hajumiseks ebasoodsate ilmastikutingimuste korral

Inimese tervise ja keskkonna kaitse huvides võib kohaliku omavalitsuse organ saasteainete hajumiseks ebasoodsate ilmastikutingimuste korral, kui teatud piirkonnas võib esineda mingi saasteaine sisalduse häiretaseme või välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ja saastetaluvuse piirmäära summaarne ületamine, piirata liikluskorraldusega mootorsõidukite ja liikurmasinate, välja arvatud eritalituse sõidukite liikumist.

§ 54. Tiheasustusega piirkonnas riiklikul õhuseirel määratavate saasteainete nimekiri

Tiheasustusega piirkonnas on riikliku õhuseire korraldamise aluseks välisõhus sisalduvate kohustuslikult määratavate saasteainete nimekiri, mille kehtestab keskkonnaminister määrusega .

2. jagu

Liikuvale saasteallikale esitatavad nõuded

§ 55. Liikuva saasteallika heitgaasi saasteainete sisaldus, suitsusus ja müratase

(1) Mootor-, õhu-, vee- ja rööbassõiduki, mopeedi, maanteevälise liikurmasina, traktori ning muu liikuva saasteallika heitgaasi saasteainete sisaldus ja suitsusus ning müratase ei tohi ületada kehtestatud normatiive.

(2) Maanteeväline liikurmasin käesoleva seaduse tähenduses on liikuv masin, transporditav tööstusseade või kerega või ilma kereta sõiduk, mis ei ole mõeldud reisijate või kauba veoks maanteel ning millele on paigaldatud survesüütemootor netovõimsusega 18–560 kilovatti.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud liikuva saasteallika heitgaasi saasteainete sisalduse ja suitsususe normatiivid, sealhulgas välisõhku eralduvate saasteainete heitkoguste piirväärtused mootorsõiduki läbisõidu või energiaühiku kohta, ning mürataseme piirväärtused kehtestab keskkonnaminister määrustega .

(4) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud liikuva saasteallika heitgaasi saasteainete sisaldus, suitsusus või müratase ei vasta kehtestatud nõuetele, on nende masinate tootmine, Eesti Vabariiki sissevedu, töötava mootoriga masinate Eesti Vabariigist läbivedu ja kasutamine keelatud.

§ 56. Uue mootorsõiduki kasutaja teavitamine

Uue mootorsõiduki tootja, Eesti Vabariiki sissevedaja või müüja teavitab kasutajat mootorsõiduki kütusekulust ja eralduva süsinikdioksiidi heitkogusest. Kasutajale antavate andmete loetelu ja kasutaja teavitamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega .

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 57. Koondandmete esitamine liikuvate saasteallikate kohta

(1) Isikud, kes peavad käesoleva seaduse § 55 lõikes 1 nimetatud ning muude liikuvate saasteallikate arvestust, esitavad riigi territooriumil liikuvatest saasteallikatest välisõhku eralduvate saasteainete heitkoguste arvutamiseks Keskkonnaministeeriumile maakondade kaupa järgmised koondandmed:

- 1) mootorsõidukite tüübid ja arv ning iga sõiduki läbisõit;
- 2) lennuoperatsioonide arv lennukitüüpide kaupa ja nende jagunemine lennutüüpidesse (rahvusvahelised ja riigisisised lennud) iga lennujaama kohta eraldi;
- 3) laevade tüübid ja arv merelaevandusettevõtete kaupa;
- 4) liikurmasinate tüübid ja arv;
- 5) mootorvedurite tüübid ja arv.

(2) Andmeid esitama kohustatud isikute loetelu, andmete esitamise tähtaja ja vormi kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega .

3. jagu Kütusele esitatavad nõuded

§ 58. Kütusele esitatavad keskkonnanõuded ning kütuste kvaliteedi ja koguste seire [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(1) Kütus käesoleva seaduse tähenduses on põlev materjal või aine, mida kasutatakse põletusseadmetes energia saamiseks. Kütuseks ei loeta sorteerimata jäätmeid, sõltumata neis sisalduvast põlevainest.

(2) Saasteainete heitkoguste piiramise eesmärgil kehtestab keskkonnaminister määrusega vedelkütustele esitatavad keskkonnanõuded .

(3) Eestis müüdavate vedelkütuste kvaliteedi ja koguste seiret korraldab Keskkonnaministeerium.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(4) Maksu- ja Tolliamet esitab Keskkonnaministeeriumile hiljemalt järgmise aasta 1. maiks eelmisel kalendriaastal Eestis müüdüd kütuse kohta järgmised andmed:

- 1) kütuse liigi nimetus kombineeritud nomenklatuuri kaubakoodi järgi;
- 2) kogused kütuseliikide kaupa.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 59. Bensiini veo ning terminaalides ja tanklates hoidmise nõuded

Lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise eesmärgil kehtestab keskkonnaminister määrusega bensiooni veo ning terminaalides ja tanklates hoidmise nõuded .

§ 60. [Kehtetu – RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

4. jagu Saasteainete välisõhku eraldumise vähendamise täiendavad meetmed

61. Saasteallika valdaja kohustused maavarade kaevandamisel, lõhkamistöodel, sõnnikuhoidlate rajamisel ja puistmaterjalide laadimisel

Maavarade kaevandamisel, lõhkamistöodel, sõnnikuhoidlate rajamisel, puistmaterjalide laadimisel või muul seesugusel tegevusel, mis võib tõenäoliselt põhjustada saastatuse taseme piirväärtuste ületamist maapinnalähedases õhukihis, on saasteallika valdaja kohustatud rakendama täiendavaid meetmeid saasteainete välisõhku eraldumise vähendamiseks.

§ 62. Piirangud saasteainete välisõhku eraldumist vähendavate meetmete rakendamisel

Saasteainete välisõhku eraldumist vähendavad meetmed ei tohi kaasa tuua pinnase ja vee saastamist.

§ 63. Piirangud transpordisõlmede ning tootmis- ja teenindusobjektide kavandamisel

Transpordisõlmede ning tootmis- ja teenindusobjektide kavandamisel tuleb vältida territooriume, kus ebasoodsate ilmastikutingimuste korral on välisõhku eraldunud saasteainete hajumine loodus- või tehisoludest tingitud põhjustel takistatud.

§ 64. Objekti valdaja kohustused tolmu ja prahi leviku vältimiseks

Objekti valdaja on kohustatud rakendama abinõusid tolmu ja prahi leviku vältimiseks tema halduses olevatelt ladustamiskohtadelt, tänavatelt ja teedelt.

§ 65. Mootorsõiduki juhi kohustused puistematerjalide veol ja seisva mootorsõiduki mootori töö piirang

Mootorsõiduki juht peab vältima:

- 1) tolmu ja prahi levikut puistematerjalide veokilt;
- 2) välisõhu saastamist töötava mootoriga seisvalt mootorsõidukilt, kui see ei ole tingitud töökorraldusest.

§ 66. Saasteainete väljumiskõrgus

(1) Silmas pidades õhusaaste kauglevi, mis võib ületada riigipiire, ja piiriülese õhusaaste kauglevi Genfi konventsiooni nõudeid, on keelatud ehitada korstnaid, millest saasteained väljuvad kõrgemal kui 250 meetrit maapinnast.

(2) Käitise projekteerimisel tuleb arvestada, et saasteaineid välisõhku väljutavad korstnad, ventilatsioonivad ja -torud oleksid vähemalt viis meetrit kõrgemal saasteallikast, kuni viiekümne meetri kaugusel eluhoonetest ning oleksid täidetud käesoleva seaduse §-s 27 sätestatud nõuded.

(3) Saasteainete väljumiskõrgus peab tagama saasteainete nõutava hajumise maapinnalähedases õhukihis, et vältida välisõhu saastatuse taseme piirväärtuse ületamist.

(4) Saasteallikast eralduvate saasteainete maapinnalähedases õhukihis hajumise parandamiseks võib suurendada saasteainete väljumiskõrgust.

(5) Saasteainete väljumiskõrguse või väljumisava läbimõõdu muutmise korral tuleb sellest teatada välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätmepõletamist käsitleva jäätmeloa andjale ja taotleda uus luba. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

3. peatükk VÄLISÕHU SAASTELUBA JA ERISAASTELUBA

1. jagu Välisõhu saasteluba ja erisaasteluba ning nende andja

§ 67. Välisõhu saasteluba ja erisaasteluba ning avatud menetluse kohaldamine

(1) Välisõhu saasteluba (edaspidi *saasteluba*) ja erisaasteluba on dokumendid, mis annavad käesolevas seaduses sätestatud juhtudel õiguse viia saasteaineid paiksest saasteallikast välisõhku ning määravad selle õiguse kasutamise tingimused.

(2) Saasteallika valdajal, kes on kohustatud omama keskkonnakompleksluba või jäätmepõletamist käsitleva jäätmeluba, ei ole vaja saasteluba ja erisaasteluba keskkonnakompleksloaga või jäätmepõletamist käsitleva jäätmeloaga hõlmatud käitise suhtes. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(3) Saasteloa ja erisaasteloa taotlemisele ning andmise ja muutmise menetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse avatud menetluse sätteid.

(4) Keskkonnaministeeriumil või Keskkonnaametil on keskkonnamõju hindamise järelevalvajana õigus määrata keskkonnannõudeid välisõhku saasteainete eraldumise vältimiseks või vähendamiseks ning sellest tulenevalt keskkonnaseisundi kahjustumise vältimiseks. [RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 68. Saasteainete heitkogused ja kasutatavate seadmete võimsused

(1) Arvestades majandustegevuse valdkondade eripära, [kehtestab keskkonnaminister määrusega saasteainete heitkogused ja kasutatavate seadmete võimsused, millest alates on nõutav välisõhu saasteluba ja erisaasteluba](#) .

(2) Kui saasteloa omamine on vähemalt ühe saasteaine tõttu kohustuslik, märgitakse saasteloa taotluses ja saasteloa kõik sellest saasteallikast eralduvad saasteained, mille heitkogus on aastas üks kilogramm või rohkem.

(3) Kui saasteallika valdaja ei ole ületanud käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel kehtestatud saasteaine heitkogust, on käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt saasteloa esitatud andmetel informatiivne tähendus.

§ 69. Saasteloa ja erisaasteloa taotluse ja loa vormid ning loataotluse sisu

Saasteloa ja erisaasteloa taotluse ja loa vormid ning loataotluse sisule esitatavad nõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega .

§ 70. Saasteloa ja erisaasteloa andja

Paikse saasteallika valdajale annab saasteloa ja erisaasteloa Keskkonnaamet.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

2. jagu

Üldnõuded saasteloa ja erisaasteloa andmisel

§ 71. Vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heidete summaarsete piirkoguste arvestamine saasteloa ja erisaasteloa andmisel

Saasteloa ja erisaasteloa andmisel võtab loa andja aluseks käesoleva seaduse § 52 lõike 1 alusel kehtestatud vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heidete summaarsed piirkogused.

§ 72. Saasteainete välisõhku suunamise eelisõigus

(1) Kui piirkonna välisõhu hinnatud saastatuse tase või käesoleva seaduse § 52 lõike 1 alusel kehtestatud saasteaine heite summaarne piirkogus ei võimalda rahuldada kõiki saasteloa taotlusi, on saasteloa saamise eelisõigus isikul:

- 1) kes toodab energiat olme- või sotsiaalvajadusteks;
- 2) kelle saasteainete heitkogus samalaadse toodangu ühiku kohta on kõige väiksem.

(2) Otsuse eelisõiguse andmise kohta teeb Keskkonnaamet kooskõlastatult saasteallika asukoha omavalitsuse organiga.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 73. Saasteaine lubatud heitkoguse mõõteühik

(1) Välisõhu saasteloa ja erisaasteloa kehtestatakse igale saasteallikale iga välisõhku suunatava saasteaine või ainete segu lubatud hetkeline heitkogus grammides sekundi kohta ja aastane heitkogus tonnides.

(2) Kui majandustegevuse mis tahes valdkonna paiksest saasteallikast eralduva saasteaine heitkoguse piirväärtus käesoleva seaduse § 47 lõike 2 alusel on kehtestatud väljuvate gaaside mahu-, toodangu-, võimsuse-, energia- või ajaühiku kohta, võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule väljendada saasteloa ja erisaasteloa lubatud heitkogust kontsentratsiooni, protsendi või heitkoguse tasemenäitajana.

§ 74. Välisõhu saastatuse taseme paiksetel mõõtmistel kasutatavate proovivõtukohtade arvu määramine

Välisõhu saasteloa ja erisaasteloa andja arvestab saasteallika ümbruses välisõhu saastatuse taseme paiksetel mõõtmistel kasutatavate proovivõtukohtade arvu määramisel välisõhku sattuva saaste tõenäolisi levikuskeeme ning võimalikku mõju elanikkonnale ja keskkonnale.

3. jagu

Saasteloa ja erisaasteloa taotlemise kord ning taotluse menetlus

§ 75. Taotlus ühel tootmisterritooriumil paiknevate saasteallikate kohta

Saasteallika valdaja taotleb välisõhu saasteloa või erisaasteloa erinevatel tootmisterritooriumidel asuvatele paiksetele saasteallikatele iga tootmisterritooriumi kohta eraldi, ühel tootmisterritooriumil asuvatele saasteallikatele koos.

§ 76. Erisaasteloa taotlemise alused

(1) Paikse saasteallika valdaja on kohustatud taotlema erisaasteloa:

- 1) kui tootmisprotsess või seadme tehnoloogia tingib saasteloa lubatud saasteaine heitkoguse lühiajalise ületamise, kuid võimalikud heitkogused ja muud tingimused ei ole kehtivas saasteloa kajastatud;
- 2) tegevuse jaoks, mis põhjustab välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse lühiajalist, kuni kahe-kolme tunnist ületamist, mis ei ole saasteloa lubatud;

3) lühiajaliseks, kuni pool aastat kestvaks jäätmete põletamiseks.

(2) Erisaasteloaga lubatud toimingud ja saasteainete heitkogused peavad olema inimesele ja keskkonnale ohutud.

§ 77. Saasteloa ja erisaasteloa taotlemise menetlus

(1) Saasteloa ja erisaasteloa (edaspidi *loa*) andja registreerib esitatud taotluse kohe pärast selle kättesaamist ja kontrollib esitatud materjalide sisu vastavust kehtestatud nõuetele.

(2) Loa taotluste registrisse kantakse järgmised andmed:

- 1) loa taotluse registreerimisnumber ja -kuupäev;
- 2) saasteallika valdaja nimi ja äriregistrikood;
- 3) saasteallika valdaja aadress, saasteallikate asukoha aadress ja geograafilised koordinaadid;
- 4) taotluse juurde kuuluva lubatud heitkoguste projekti koostaja nimi ja tema äriregistri- või isikukood.

(3) Loa andja hindab lubatud heitkoguste projektis esitatud andmete õigsust.

(4) Kui tegevuseks, milleks õigust taotleti, saasteluba vaja ei ole, teatab loa andja sellest taotlejale seitsme päeva jooksul taotluse registreerimisest arvates.

(5) Loa andja võib ühendada sama ettevõtja kahe või enama taotluse menetlemise ning anda ühendatud menetluses ühe loa.

§ 78. Saasteloa taotlemise avalik teatavakstegemine

(1) Kahe nädala jooksul pärast saasteallika valdajalt saasteloa taotluse saamist uuest või oluliselt muudetavast olemasolevast paiksest saasteallikast saasteainete välisõhku suunamiseks avaldab saasteloa andja ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded taotluse menetluse algatamise teate. Vajaduse korral avaldab loa andja samasuguse teate ka kohalikus või vähemalt ühes üleriigilise levikuga ajalehes.

(2) Oluline muudatus käesoleva seaduse tähenduses on seadme nominaalvõimsuse muutmine, mis põhjustab saasteaine heitkoguse suurenemist kümne protsendi võrra. Muudatust, mis võib avaldada märkimisväärset negatiivset mõju inimese tervisele või keskkonnale, loetakse samuti oluliseks muudatuseks.

(3) Saasteloa andmise menetluse algatamise teade peab sisaldama vähemalt:

- 1) loa taotleja ärinime, registrikoodi ja asukohta või nime, isikukoodi ja aadressi;
- 2) tegevuskoha kirjeldust, milles sisalduvad andmed selle kohta, kui lähedal see asub elamutele, kaitstavatele loodusobjektidele ning muudele tundlikele aladele ja objektidele;
- 3) kavandatava tegevuse lühikirjeldust, milles sisalduvad andmed tegevuses kasutatavate ainete ja tehnoloogia kohta;
- 4) [kehtetu - RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]
- 5) loa andja kontaktandmeid ning andmeid selle kohta, kus saab tutvuda taotluse ja sellega seonduvate dokumentidega;
- 6) teavet loa andmise menetluse kohta;
- 7) muid andmeid, mis on vajalikud asjassepuutuvate isikute väljaselgitamiseks ja kaasamiseks.

(4) Saasteloa andja saadab kahe nädala jooksul pärast taotluse menetluse algatamist taotluse koopia koos taotlusmaterjalidega saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse organile. Kohaliku omavalitsuse organ esitab taotluse kohta oma arvamuse hiljemalt kahe nädala jooksul, arvates taotluse koopia kättesaamisest.

4. jagu Saasteloa ja erisaasteloa andmisest keeldumine

§ 79. Saasteloa ja erisaasteloa andmisest keeldumise alused

(1) Saasteloa ja erisaasteloa andmisest keeldutakse, kui:

- 1) loa taotleja esitab teavet, mis ei vasta tegelikkusele;
- 2) uuest või rekonstrueeritavast paiksest saasteallikast eralduv saasteaine heitkogus põhjustab välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamise;
- 3) uuel paiksel saasteallikal ei ole tagatud käesoleva seaduse alusel kehtestatavate välisõhu saastatuse taseme piirväärtuse ja saasteaine heitkoguse piirväärtuse järgimine;
- 4) uue paikse saasteallika projekteerimisel ja olemasoleva rekonstrueerimisel ei rakendata parimat võimalikku tehnikat.

(2) Kui tegutseval paiksel saasteallikal on käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 3 ja 4 nimetatud puudused, mis on loa omaja mõistlike pingutustega kõrvaldatavad, võib saasteloa määrata nende puuduste likvideerimiseks tähtaja ning anda saasteloa lisatingimustega saasteloaast tulenevate õiguste tekkimiseks pärast käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 3 ja 4 nimetatud puuduste kõrvaldamist.

5. jagu

Saasteloa ja erisaasteloa sisu üldnõuded ja kehtivusaeg

§ 80. Saasteloa sisu

(1) Saasteloa määratakse:

- 1) saasteainete välisõhku eraldumise koht ja viis;
- 2) eralduvate saasteainete nimetused ja nende heitkogused;
- 3) eralduvate saasteainete koguste seire ja puhastusseadme efektiivsuse määramise nõuded;
- 4) saasteainete püüdmise vajadus ja viis;
- 5) välisõhu pideva ja perioodilise seire vajadus saasteallika ümbruses, sealhulgas tootmisterritooriumi või sanitaarkaitseala piiril, mõõdetavate saasteainete loetelu ning mõõtmiskohad ja -sagedus;
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]
- 6) vajaduse korral saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava koostamise ja rakendamise tingimused;
- 7) andmed saasteallika asukohajärgsete ebasoodsate ilmastikutingimuste kohta, mis tõenäoliselt võivad halvendada saasteainete hajumistingimusi maapinnalähedases õhukihis, ja meetmed nende ilmastikutingimuste esinemise korral.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Saasteluba võib sisaldada käesolevas paragrahvis nimetatata, kuid käesoleva seaduse või selle alusel kehtestatud õigusaktide nõudeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 nimetatud andmed saasteallika asukohajärgsete ebasoodsate ilmastikutingimuste kohta annab saasteallika valdaja taotlusel Eesti Meteoroloogia ja Hüdroloogia Instituut tasuta ja need esitatakse välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloa andjale koos loa taotlusmaterjalidega.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 81. Erisaasteloa sisu

(1) Erisaasteloa määratakse:

- 1) välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmist piirväärtust lühiajaliselt ületava käitluse koht ja toimumisviis;
- 2) põletatavate jäätmete jäätmeseaduse alusel kehtestatud jäätmeloendi kohased nimetused, jäätmete kogus ja koos põletamisel nende osakaal;
- 3) muud töödeldavad ained ja nende hulk;
- 4) eralduvate saasteainete nimetused ja nende heitkogused;
- 5) taotletavat tegevust lubavad ilmastikutingimused;
- 6) erisaasteloa kehtivusaeg.

(2) Erisaasteloa alusel tehtavad toimingud ei tohi põhjustada saasteaine sisalduse kehtestatud häiretaseme ületamist välisõhus.

§ 82. Saasteloa ja erisaasteloa kehtivus

Saasteluba antakse tähtajatult või kindlaksmääratud tähtajaks, olenevalt saasteloa eritingimustest ning erisaasteluba antakse kindlaksmääratud tähtajaks ühe- või mitmekordseks tegevuseks.

6. jagu

Saasteloa andmise avalik teatavakstegemine, saasteloa ja erisaasteloa vormistamine, registreerimine ning lubade taotlusmaterjalide säilitamine

§ 83. Saasteloa andmise avalik teatavakstegemine

(1) Saasteloa andja teatab loa andmisest või sellest keeldumisest ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded seitsme päeva jooksul loa andmise või sellest keeldumise otsuse tegemisest arvates ning saadab saasteloa või selle andmisest keeldumise otsuse koopia saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse organile ja Keskkonnainspeksioonile. Vajaduse korral avaldab loa andja samasuguse teate ka kohalikus või vähemalt ühes üleriigilise levikuga ajalehes. Avaldamine toimub taotleja kulul.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Saasteloa andmise teade peab sisaldama vähemalt:

- 1) loa saaja ärinime, registrikoodi ja asukohta või nime, isikukoodi ja aadressi;

- 2) tegevuskoha kirjeldust andmetega selle kohta, kui lähedal see asub elamutele, kaitstavatele loodusobjektidele ning muudele tundlikele aladele ja objektidele;
- 3) tegevuse lühikirjeldust, milles sisalduvad andmed kasutatavate ainete ja tehnoloogia kohta;
- 4) tegevuse võimaliku keskkonnamõju lühikirjeldust, mis on koostatud loa andmisel teatavaks saanud andmete alusel;
- 5) saasteloa andja kontaktandmeid ning andmeid selle kohta, kus saab saasteloa või sellest keeldumise otsusega ja sellega seonduvate materjalidega tutvuda;
- 6) muid andmeid, mis on vajalikud asjassepuutuvate isikute õigeaegseks ja asjakohaseks informeerimiseks.

(3) Kehtivad saasteload on avalikkusele kättesaadavad Keskkonnaministeeriumi veebilehel.

§ 84. Saasteloa ja erisaasteloa vormistamine, registreerimine ning lubade taotlusmaterjalide säilitamine

(1) Saasteluba ja erisaasteluba vormistatakse kahes eksemplaris, millest ühe saab saasteallika valdaja, teine jääb loa andjale.

(2) Saasteloa ja erisaasteloa andja registreerib loa kolme päeva jooksul loa andmise kuupäevast arvates lubade registris.

(3) Lubade registrisse kantakse järgmised andmed:

- 1) loa taotluse ja loa registreerimisnumber ning -kuupäev;
- 2) saasteallika valdaja ärinimi ja registrikood või nimi ja isikukood;
- 3) saasteallika valdaja aadress, saasteallikate asukoha aadress ja geograafilised koordinaadid;
- 4) taotluse juurde kuuluva lubatud heitkoguse projekti koostaja nimi ja registrikood või isikukood.

(4) Saasteloa ja erisaasteloa taotluse materjalid asuvad Keskkonnaametis.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

7. jagu Saasteloa muutmine

§ 85. Saasteloa muutmise alused

(1) Saasteluba muudetakse, kui:

- 1) õigusaktides sätestatud ja saasteloa aluseks olnud välisõhu saastatuse taseme piirväärtused ja saasteainete heitkoguste piirväärtused on muutunud;
- 2) saasteainete eraldumine välisõhku on põhjustanud kahjulikke tagajärgi, mida loa andmisel ei saanud ette näha;
- 3) muudatused parimas võimalikus tehnikas võimaldavad saasteainete heitkoguseid oluliselt vähendada liigseid kulutusi tegemata;
- 4) saasteallikat on oluliselt muudetud või kavatsetakse seda oluliselt muuta.

(2) Kui saasteloa muutmise algatab saasteallika valdaja, esitab ta loa andjale taotlusmaterjalid käesolevas seaduses sätestatud korras.

(3) Kui saasteloa muutmise algatab loa andja, teeb ta saasteallika valdajale kirjalikult teatavaks saasteloa tingimuste muutmise põhjuse, nõuab käesolevas seaduses sätestatud korras saasteloa muutmiseks vajalike andmete esitamist ning määrab andmete esitamise tähtaja.

(4) Paikse saasteallika valdaja on kohustatud teavitama saasteloa andjat saasteallika valduse üleminekust 14 tööpäeva jooksul ülemineku vormistamisest arvates. Saasteloa andja muudab saasteallika valdaja andmed saasteloa pärast sellekohase teate saamist. Saasteloa andja saadab saasteallika valdaja vahetumise teate saamisest arvates viie tööpäeva jooksul saasteloa vastava muudatuse saasteallika valdajale ning selle koopia saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse organile ja Keskkonnainspeksioonile.

8. jagu Saasteloa kehtetuks tunnistamine

§ 86. Saasteloa kehtetuks tunnistamise alused

(1) Saasteloa andja tunnistab saasteloa kehtetuks, kui:

- 1) seda taotleb saasteallika valdaja;
- 2) uue saasteallika valdaja ei ole alustanud saasteloa lubatud tegevust kuue kuu jooksul saasteloa nimetatud tegutsemisaja algusest arvates ega esitanud taotlust tegevuse algusaja muutmiseks;
- 3) saasteloa taotlemisel on saasteallika valdaja tahtlikult esitanud tegelikkusele mittevastavat teavet või võltsitud dokumente või kui loaga nõutud andmete esitamise tähtaega on korduvalt rikutud;
- 4) saasteallika valdaja on muutnud loa andjat teavitamata tehnoloogiaprotsessi ning sellega kaasnevad olulised muudatused kasutatava seadme võimsuse, toorme, kütuse või saasteainete heitkoguste osas;

- 5) saasteallika valdaja ei ole kõrvaldanud avastatud puudusi saasteloa andja, Keskkonnainspeksiooni või kohaliku omavalitsuse üksuse keskkonnainspektori määratud ajaks;
- 6) saasteallika valdaja on jätnud saasteloa nõuded täitmata ning teda on varem sama teo eest karistatud;
- 7) saasteallikast tulenevast saastusest põhjustatud ohtu inimese tervisele ei ole võimalik vältida uue saasteloa taotlemist eeldavate põhjalike tehniliste ümberkorraldusteta;
- 8) saasteallika valdaja on pankrotistunud või juriidilise isikuna likvideeritud.

(2) Saasteloa andjal ja kohaliku omavalitsuse organil on õigus kontrollida vähemalt üks kord aastas saasteloaiga seatud tingimuste täitmist tootmisterritooriumil ja tehnoloogiaseadmetel.

§ 87. Saasteloa kehtetuks tunnistamise menetlus

(1) Kui saasteloa kehtetuks tunnistamine toimub saasteallika valdaja taotlusel, esitab ta sellekohase avalduse saasteloa andjale. Saasteloa andja määrab järelhoolduse tingimused, kaasa arvatud välisõhu kvaliteedi jälgimise nõuded saasteallika ümbruses ja järelhoolduse kestuse ning teeb need saasteallika valdajale teatavaks otsuse tegemisest arvates viie tööpäeva jooksul.

(2) Saasteloa kehtetuks tunnistamise või sellise menetluse lõpetamise otsuse teeb saasteloa andja hiljemalt seitsme kalendripäeva jooksul pärast saasteallika valdajalt seletuse ja lisaandmete saamist või saasteallika valdaja ärakuulamist.

(3) Saasteloa andja saadab saasteallika valdajale kirjaliku otsuse saasteloa kehtetuks tunnistamise või sellise menetluse lõpetamise kohta kolme tööpäeva jooksul otsuse tegemise päevast arvates. Otsuse ärakirjad saadab loa andja saasteallika asukoha kohaliku omavalitsuse organile ja Keskkonnainspeksioonile.

4. peatükk PAIKSE SAASTEALLIKA VALDAJA KOHUSTUSED

§ 88. Parim võimalik tehnika

(1) Paikse saasteallika valdaja peab kasutama parimat võimalikku tehnikat, energiasäästlikku tehnoloogiat, keskkonnasõbralikke energiaallikaid ja püüdeseadmeid saasteainete heitkoguste vähendamiseks sedavõrd, kuivõrd see on tehniliselt võimalik ja majanduslikult mõistlik tehtavaid kulutusi ja tekkida võivat kahju arvestades.

(2) Kui saasteluba, keskkonnakompleksluba või jäätmepõletamist käsitlev jäätmeluba nõuab saasteainete püüdmist või see on kavandatud ehitusprojektis, on töötamine püüdeseadmeteta või rikkis püüdeseadmetega keelatud.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 89. Paikse saasteallika valdaja kohustused

(1) Saasteluba, keskkonnakompleksluba või jäätmepõletamist käsitlev jäätmeluba omav paikse saasteallika valdaja peab:

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

1) tagama, et tema valduses olevast saasteallikast välisõhku eralduvad saasteainete kogused ei ületaks kehtestatud kontrollarvu ega põhjustaks piirkonna välisõhu saastatuse taseme piirväärtuse ületamist. Kui saasteallika valdaja ei saa tehnilistel või majanduslikel põhjustel saavutada kehtestatud piinorme kindlaksmääratud tähtajaks, teatab ta sellest viivitamata Keskkonnaametile, Keskkonnainspeksioonile ning kohaliku omavalitsuse organile, koostab ja esitab nendele tegevuskava saasteainete heitkoguste vähendamiseks ning tõestab nimetatud asutustele, et ta kasutab parimat võimalikku tehnikat;

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

2) kavandama meetmeid välisõhku eralduvate saasteainete koguste piiramiseks, et vähendada saastetaset ebasoodsate ilmastikutingimuste korral. Korralduse saasteainete eraldumise piiramiseks annab Keskkonnaameti või Keskkonnainspeksiooni ettepanekul kohaliku omavalitsuse organ;

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

3) eelnevalt teatama saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätmepõletamist käsitleva jäätmeloa andjale ja kohaliku omavalitsuse organile kõigist kavandatavatest tootmise või tehnoloogia muudatustest, mis suurendavad saasteainete heitkoguseid üle saasteloaiga lubatud piiri või halvendavad oluliselt nende hajumistingimusi;

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

4) kasutama saasteainete püüdmiseks paigaldatud seadmeid, kontrollima perioodiliselt nende efektiivsust ja pidama kontrollimise dokumenteeritud arvestust. Iga kasutatava püüdeseadme kohta peab olema projekteeritud püüdeefektiivsuse saavutamise tõendusmaterjal. Püüdeseadme efektiivsuse kontrollimise sagedus määratakse saasteloaiga kokkuleppel loa andjaga, kusjuures kontrollida tuleb vähemalt üks kord aastas;

5) korraldama saasteallikast välisõhku eralduvate saasteainete heitkoguste inventuuri vähemalt üks kord viie aasta jooksul. Inventuur tootmisterritooriumil seisneb eralduvate saasteainete heitkoguste ja saasteallikate parameetrite täpsustamises otseste mõõtmiste ja kontrollarvutuste abil;

6) kontrollima saasteainete heitkoguste suurust ja koostist;

7) hindama vähemalt üks kord kvartalis, kui saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloaga ei ole määratud teisiti, välisõhu kvaliteeti saasteallika ümbruses, kui saasteallikast eralduvad saasteained põhjustavad välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamist või saastatuse tase on selle lähedane;

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

8) teavitama saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletusloa andjat olulisest negatiivsest keskkonnamõjust, mis kaasneb loa omaja tegevusega, olenemata sellest, et järgiti loas sätestatud nõudeid.
[RT I 2007, 62, 396- jõust. 16.12.2007]

(2) Uue paikse saasteallika valdaja peab Keskkonnaameti nõudmisel korraldama saasteainete heitkoguste esimese inventuuri kolme kuu jooksul pärast saasteallika kasutusele võtmist.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(3) Uue paikse saasteallika valdaja annab hinnangu lõhnaainete võimalikust esinemisest välisõhus välisõhu saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloaga taotlusmaterjalides.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 90. Aruandlus

(1) Saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätme põletamist käsitleva jäätmeloaga saanud paikse saasteallika valdaja annab aru välisõhu saastamisega seotud tegevuse kohta. Aruanne peab sisaldama järgmisi andmeid:
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

1) toorme-, kütuse- ja energiakulu ning toodangu koguseid aruandluse jaoks kindlaksmääratud tegevusalade kaupa;

2) välisõhku eralduvate saasteainete lubatud heitkoguseid;

3) välisõhku eralduvate saasteainete tegelikke heitkoguseid tehnoloogiaprotsesside kaupa;

4) välisõhku eralduvate saasteainete heitkoguste ja välisõhu saastatuse taseme mõõtmisandmeid;

5) saasteainete heitkoguste vähendamiseks rakendatavad meetmed.

(2) Aruandmise korra ja vormi kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(3) Saasteallikate valdajate aruanded on aluseks saasteallikate ja saasteainete heitkoguste andmete kandmiseks Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistrisse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 166/2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 91/689/EMÜ ja 96/61/EÜ (ELT L 33, 04.02.2006, lk 1–17).
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 91. Saasteainete heitkoguste seire ja mõõtmiste eest maksmise kohustus

(1) Saasteainete heitkoguste seiret korraldab saasteallika valdaja oma kulul.

(2) Kui Keskkonnainspektsiooni või kohaliku omavalitsuse organi keskkonnainspektori tellimisel tehtud saasteallikast eralduva saasteaine heitkoguse teistkordne kontrollmõõtmine näitab lubatud heitkoguse ületamist, maksab mõõtmiste eest saasteallika valdaja.

(3) Keskkonnainspektsioon edastab kontrollimise tulemused loa andjale ja saasteallika valdajale pärast kontrollimist 14 päeva jooksul.

5. peatükk SUURED PÕLETUSSEADMED JA SAASTEAINETE HEITKOGUSTE SEIRE NÕUDED

1. jagu Olemasolev ja uus suur põletusseade

§ 92. Suur põletusseade

Suur põletusseade käesoleva seaduse tähenduses on põletusseade, mille installeeritud soojusvõimsus maksimaalselt võimaliku projekteeritud kütusekoguse kasutamise korral on 50 megavatti või suurem.

§ 93. Olemasolev suur põletusseade

Olemasolev suur põletusseade on põletusseade, mille ehitusluba on välja antud enne 1987. aasta 1. juulit.

§ 94. Olemasolevate suurte põletusseadmete käsitlemine ühe või mitme seadmena

Olemasolevate suurte põletusseadmete käsitlemise ühe või mitme seadmena otsustab saasteloa või keskkonnamuhtu andja, lähtudes põletusseadmete tehnilistest ja majanduslikest näitajatest.

§ 95. Uutes suurtes põletusseadmetes elektri ja soojuste koos tootmise eelistamine

Pärast 2002. aasta 27. novembril ehitusloa saanud suurte põletusseadmete valdajad peavad uurima võimalusi elektri ja soojuste koos tootmiseks, kui see on tehniliselt ja majanduslikult otstarbekas, ning paigutama seadmed sellistesse piirkondadesse, kus on olemas nõudmine nii elektri kui ka soojuste järele.

2. jagu

Saasteainete heitkoguste seire nõuded ja piirväärtuste järgimine

§ 96. Saasteainete heitkoguste seire nõuded põletusseadme puhul, mille nominaalsoojusvõimsus on 100 megavatti või enam

(1) Põletusseadmel, mille nominaalsoojusvõimsus on 100 megavatti või enam, tuleb pidevalt mõõta vääveldioksiidi, tahkete osakeste ja lämmastikoksiidide kontsentratsiooni.

(2) Pidevalt ei mõõdata:

- 1) saasteainete sisaldust gaasides, mis väljuvad põletusseadmetest, mille eluiga on lühem kui 10 000 töötundi;
- 2) maagaasi kasutatavatest kateldest või gaasiturbiinidest eralduva vääveldioksiidi ja tahkete osakeste kogust;
- 3) vääveldioksiidi kogust, mis eraldub teatud väävlisisaldusega vedelkütust kasutatavatest kateldest või gaasiturbiinidest, millel puudub väävliarastusseade;
- 4) vääveldioksiidi kogust, mis eraldub biomassi kasutatavatest kateldest, kui käitaja tõestab loa andjale, et vääveldioksiidi heitkogus ei saa ületada piirväärtust.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhtudel tehakse mõõtmisi vähemalt iga kolme kuu järel. Alternatiivina võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud saasteainete sisalduse hindamiseks väljuvates gaasides kasutada loa andja kontrollitud ja heaks kiidetud määramismeetodeid.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 3 kohaselt mõõdetakse saasteallika tööparameetreid, nagu väljuva gaasi hapnikusisaldust, temperatuuri, rõhku ja veeaurisisaldust. Väljuva gaasi veeaurisisalduse mõõtmine ei ole vajalik, kui väljuva gaasi proov kuivatatakse enne selle analüüsimist.

(5) Pidevateks mõõtmisteks kasutatavaid seadmeid kontrollitakse standarditud rahvusvaheliselt või riiklikult tunnustatud mõõtemetodi kohaselt paralleelsete mõõtmistega vähemalt üks kord aastas.

§ 97. Olemasolevate suurte põletusseadmete saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimine

(1) Olemasolevate või hiljemalt 2002. aasta 27. novembril ehitusloa saanud või hiljemalt 2003. aasta 27. novembril käiku antud suurtest põletusseadmetest eralduvate gaaside pideva mõõtmise korral loetakse saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimise nõuded täidetuks, kui kalendriaasta jooksul, arvestamata seadmete käivituse- ning seiskamisega, tehtud mõõtmiste tulemused näitavad, et:

- 1) ühegi kalendrikuu keskmised heitkogused ei ületa kehtestatud piirväärtust;
- 2) 97 protsenti kõigist 48 tunni keskmistest vääveldioksiidi ning tahkete osakeste heitkoguste näitudest on väiksemad kui 110 protsenti piirväärtusest;
- 3) 95 protsenti kõigist 48 tunni keskmistest lämmastikoksiidi heitkoguste näitudest on väiksemad kui 110 protsenti piirväärtusest.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud põletusseadmetest väljuvate gaaside perioodilise mõõtmise korral loetakse saasteainete heitkogustele esitatavad piirväärtuste nõuded täidetuks, kui ühegi mõõtmisepäeva keskmised näitajad ei ületa piirväärtust.

§ 98. Uute suurte põletusseadmete saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimine

(1) Pärast 2002. aasta 27. novembril ehitusloa saanud suurte põletusseadmetel loetakse saasteainete heitkogustele esitatavad piirväärtuste nõuded täidetuks, kui kalendriaasta jooksul tehtud mõõtmiste tulemused näitavad, et:

- 1) piirväärtust ei ületa ükski ööpäeva keskmine vastuvõetavaks tunnistatud heitkogus;
- 2) 95 protsenti kõigist ühe tunni keskmistest vastuvõetavaks tunnistatud heitkogustest ei ületa aasta kestel 200 protsenti.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ööpäeva ja tunni keskmised vastuvõetavaks tunnistatud heitkogused määratakse suure põletusseadme efektiivse käitamise ajal, välja arvatud seadme käivitamise

ja seiskamise aeg, mõõdetud tunni keskmiste vastuvõetavaks tunnistatud näitajate põhjal, millest on eelnevalt lahutatud intervalli usaldusväärne väärtus. Heitkoguste piirväärtuste juures määratud 95 protsenti vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide intervalli usaldusväärsest väärtusest ei tohi ületada 20 protsenti ja tahketel osakestel 30 protsenti heitkoguse piirväärtusest.

(3) Ööpäeva andmed, mille rohkem kui kolmetunnise perioodi keskmised näitajad ei ole kasutatavad pideva mõõtmise seadme töörežiimivälise olukorra või hoolduse tõttu, loetakse kehtetuks. Kui ühe aasta jooksul ei ole seetõttu kasutatavad enam kui kümne päeva andmed, nõuab loa andja suure põletusseadme valdajalt piisavate meetmete rakendamist pideva mõõtmise süsteemi usaldusväärsuse parandamiseks.

3. jagu

Nõuded püüdeseadme avarii korral

§ 99. Nõuded suure põletusseadme püüdeseadme avarii korral

(1) Saasteainete püüdeseadme töörežiimivälisest või avariiolukorrast on suure põletusseadme käitaja kohustatud teavitama loa andjat, Keskkonnainspektsiooni ja kohaliku omavalitsuse organit 48 tunni jooksul.

(2) Saasteainete püüdeseadme töörežiimivälises või avariiolukorras oleku korral nõuab Keskkonnainspektsioon suure põletusseadme käitajalt seadme koormuse vähendamist või töö lõpetamist, kui normaalset töörežiimi ei suudeta 24 tunni jooksul taastada või ei rakendata seadme käitamist vähesaastava kütusega.

§ 100. Suure põletusseadme ilma püüdeseadmeta käitamise kestus

Suure põletusseadme ilma püüdeseadmeta käitamise kestus ei tohi summaarselt ületada 120 tundi aastas, välja arvatud juhul, kui loa andja hinnangul eksisteerib energiavarustuse säilitamise põhjendatud vajadus.

4. jagu

Erandid kehtestatud nõuete rakendamisel

§ 101. Leping suure põletusseadme töö järkjärgulise lõpetamise kohta

Olemasolevatele või hiljemalt 2002. aasta 27. novembril ehitusloa saanud või hiljemalt 2003. aasta 27. novembril käiku antud suurtele põletusseadmetele ei rakendata saasteainete heitkoguste piirväärtuste järgimise nõudeid, kui põletusseadme valdaja on loa andjale kirjalikult kinnitanud, et ta võtab endale kohustuse käitada põletusseadet perioodil 2008. aasta 1. jaanuarist kuni 2015. aasta 31. detsembrini summaarselt mitte üle 20 000 töötunni ja esitada igal aastal loa andjale põletusseadmete tegeliku käitamisaaja andmed, või kui põletusseadme valdaja on sõlminud keskkonnaministriga lepingu põletusseadme töö järkjärgulise lõpetamise ja selle 2015. aastaks sulgemise kohta.

§ 102. Saasteainete heitkoguste piirväärtuste mittejärgimise ajapiirang

(1) Loa andja võib kirjalikult lubada, et suure põletusseadme valdaja ei pea järgima saasteainete heitkoguste piirväärtusi kümne päeva kestel, kui seade, mis kasutab tavaliselt ainult gaaskütust ja millele muu kütuse kasutamise korral tuleks paigaldada väljuvate gaaside püüdeseadmed, peab erandkorras kasutama teisi kütuseliike peale gaasi. Kümnepäevane ajapiirang ei kehti põhjendatud vajaduse korral säilitada energiavarustus. Sellistest juhtudest tuleb viivitamata teavitada loa andjat ja Keskkonnainspektsiooni.

(2) Loa andja võib kuni kuueks kuuks kirjalikult peatada kohustuse järgida vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtust suure põletusseadme puhul, mis tavaliselt kasutab vähese väävlisisaldusega kütust, kui seadme valdaja ei suuda täita vääveldioksiidi piirväärtuse nõuet hädaolukorra seaduse tähenduses hädaolukorra tagajärjel vähese väävlisisaldusega kütuse tarnete katkemise tõttu.
[RT I 2009, 39, 262- jõust. 24.07.2009]

§ 103. Väävli ärastamise nõuded olemasoleva suure põletusseadme puhul

Lähtudes tahke kütuse omadustest, sealhulgas väävli- ja tuhasisaldusest, võib loa andja vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtuse asemel rakendada olemasolevale, hiljemalt 2002. aasta 27. novembril ehitusloa saanud või hiljemalt 2003. aasta 27. novembril käiku antud suurele põletusseadmele väävli ärastamise nõuet, mis olenevalt seadme soojusvõimsusest on järgmine:

- 1) soojusvõimsus kuni 100 megavatti – väävliärastuse aste vähemalt 60 protsenti;
- 2) soojusvõimsus 101–300 megavatti – väävliärastuse aste vähemalt 75 protsenti;
- 3) soojusvõimsus 301–500 megavatti – väävliärastuse aste vähemalt 90 protsenti;
- 4) soojusvõimsus üle 500 megavatti – väävliärastuse aste vähemalt 94 protsenti.

§ 104. Väävli ärastamise nõuded uue suure põletusseadme puhul

(1) Loa andja võib lubada pärast 2002. aasta 27. novembrit ehitusloa saanud tahket kütust kasutavale suurele põletusseadmele soojusvõimsusega 101–300 megavatti vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtust kuni 300

milligrammi normaalkuupmeetri kohta või rakendada heitkoguse piirväärtuse asemel väävli ärastamise nõuet vähemalt 92 protsendi ulatuses.

(2) Loa andja võib lubada pärast 2002. aasta 27. novembrit ehitusloa saanud tahket kütust kasutavale suurele põletusseadmele, mille soojusvõimsus on üle 300 megavati, vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtust kuni 400 milligrammi normaalkuupmeetri kohta, kui väävli ärastatakse vähemalt 95 protsendi ulatuses.

§ 105. Saasteallikast väljuva gaasi mahu mõõtühik

Normaalkuupmeeter käesoleva seaduse tähenduses on saasteallikast väljuva gaasi mahu mõõtühik normaal- ehk standardtingimuste juures, milleks on temperatuur 273,15 kelvinit ja rõhk 101,3 kilopaskalit.

6. peatükk OSOONIKIHI KAITSMINE

§ 106. Osoonikihti kahandavad ained

Osoonikihti kahandavad ained käesoleva seaduse tähenduses on täielikult halogeenitud klorofluorosüsivesinikud, haloonid, süsiniktetrakloriid, 1,1,1-trikloroetaan, metüülbromiid, bromofluorosüsivesinikud ja klorofluorosüsivesinikud, mis esinevad eraldi või seguna.

§ 107. Ainete käitlemise korraldamine

Keskonnaministeerium korraldab osoonikihi kaitsmist ja osoonikihti kahandavate ainete käitlemisega seotud tegevust osoonikihi kaitsmise Viini konventsiooni ja osoonikihti kahandavate ainete Montreali protokolliga nõuete kohaselt.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 108. Osoonikihti kahandavate ainete ja neid aineid sisaldavate toodete turustamine

Osoonikihti kahandavate ainete ja neid aineid sisaldavate toodete turustamine on nende tasuta või tasu eest kolmandatele isikutele tarnimine või kättesaadavaks tegemine.

§ 109. Ainete tootmise, kasutamise, turustamise, seestöötlemise ning sisse- ja väljaveo piirang ja tegevusluba

(1) Osoonikihti kahandavate ainete tootmine, kasutamine, turustamine, seestöötlemine, Eesti Vabariiki sissevedu ja Eesti Vabariigist väljavedu on piiratud või keelatud. Nende ainete riiki sisseveo ja riigist väljaveo tegevusloa annab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2037/2000 osoonikihti kahandavate ainete kohta (EÜT L 244, 29.09.2000, lk 1–24) kohaselt Euroopa Komisjon.

(2) Isik võib tegeleda osoonikihti kahandavaid aineid sisaldavate seadmete installeerimise, käitamise, lammutamise ja seadmetest tekkinud jäätmete käitlemise ning lekkekontrolliga, kui ta on käesoleva seaduse § 111¹ lõike 1 kohaselt registreeritud majandustegevuse registris.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 109¹. Luba metüülbromiidi erandkorras kasutamiseks

(1) Metüülbromiidi võib erandkorras kasutada ja hoida ainult toodete ning kaupade karantiini- ja transpordieelseks töötlemiseks. Loa metüülbromiidi erandkorras kasutamiseks ja hoidmiseks toodete ning kaupade karantiini- ja transpordieelseks töötlemiseks annab Keskonnaministeerium.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud loa taotlemise ja loa andmise korra ning loa taotluse ja loa vormid [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

(3) Loa andja võib keelduda käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud loa andmisest, kui:

- 1) loa taotleja on esitanud tegelikkusele mittevastavaid andmeid;
- 2) arvestades planeeritavat karantiini- või transpordieelset töötlemist on taotletava metüülbromiidi kogus põhjendamatu suur;
- 3) loa taotleja ei ole tõendanud, et muu kemikaali või meetodi kasutamine tooks talle kaasa ebamõistlikke kulusi või ei ole tehniliselt võimalik;
- 4) loa taotleja ei kasuta parimat võimalikku tehnikat;
- 5) metüülbromiidi kasutamisega kaasneb märkimisväärne oht inimese tervisele või keskkonnale.

(4) Metüülbromiidi käitlemisel ja hoiustamisel tuleb täiendavalt järgida biotsiidiseaduse ja taimekaitseaduse nõudeid.

§ 110. Osoonikihti kahandavate ainetega seotud toimingutele esitatavad nõuded ning aruandlus osoonikihti kahandavate ainete ja fluoreeritud kasvuhoonegaaside kohta

(1) Osoonikihti kahandavaid aineid või fluoreeritud kasvuhoonegaase sisaldava paikse seadme valdaja või omanik, kelle seadmes on kolm või rohkem kui kolm kilogrammi nimetatud aineid, annab Keskkonnaministeeriumile aru seadmes sisalduvate ainete koguse kohta.

(2) Osoonikihti kahandavate ainetega seotud toimingutele esitatavad nõuded ning seadmes sisalduvate osoonikihti kahandavate ainete või fluoreeritud kasvuhoonegaaside kogusest aruandmise korra ja aruande vormid kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega .

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 111. Pädevusnõuded

(1) Osoonikihti kahandavaid aineid või fluoreeritud kasvuhoonegaase sisaldavate seadmete installeerimise, käitamise, lammutamise ja seadmetest tekkinud jäätmete käitlemise ning lekkekонтроlliga tegeleva isikul peavad olema vajalikud teadmised ja oskused, mille olemasolu tõendab erialast väljaõpet tõendav dokument.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isiku pädevusnõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(3) Keskkonnainspeksioon kontrollib üheaegselt seadme kontrollimisega käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isiku pädevust tõendava dokumendi olemasolu.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 111¹. Registreerimine majandustegevuse registris

(1) Osoonikihti kahandavaid aineid sisaldavate seadmete installeerimise, käitamise, lammutamise ja seadmetest tekkinud jäätmete käitlemise ning lekkekontroliga tegeleda sooviv isik (edaspidi *ettevõtja*) esitab registreerimistaotluse majandustegevuse registri registripidajale.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud registreerimistaotluses peavad sisalduma:

1) ettevõtja nimi, aadress ja muud kontaktandmed, registrikood või isikukood;

2) andmed tegevusala kohta;

3) osoonikihti kahandavate ainete käitlemisvaldkondade loetelu;

4) käideldavate osoonikihti kahandavate ainete loetelu;

5) tööde teostamisel kasutusel olevate seadmete loetelu;

6) osoonikihti kahandavaid aineid sisaldavate seadmete installeerimise, käitamise, lammutamise ja seadmetest tekkinud jäätmete käitlemise ning lekkekontroliga tegeleva isiku nimi, isikukood ning käesoleva seaduse § 111 lõikes 1 nimetatud erialast väljaõpet tõendava dokumendi andmed.

(3) Registreerimismenetlusele kohaldatakse majandustegevuse registri seaduses sätestatud, arvestades käesolevast seadusest tulenevaid erisusi. Lisaks majandustegevuse registri seadusega sätestatud avaldatakse majandustegevuse registris ettevõtja kohta käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2–6 nimetatud andmed ja keskkonnajärelevalve seaduse § 21 lõikes 1 nimetatud ettekirjutuse olemasolu korral andmed ettekirjutuse kohta.

(4) Ettekirjutuse teinud järelevalveasutus kannab ettekirjutuse andmed majandustegevuse registrisse majandustegevuse registri seaduses sätestatud korras.

(5) Ettekirjutuse korduval täitmata jätmisel on järelevalveasutusel õigus teha otsus registreeringu kustutamiseks. Otsuse teinud järelevalveasutus kannab viivitamata kas selle otsuse vaidlustamise tähtaja möödumisel, kui otsust ei vaidlustata, või kui otsus vaidlustatakse, siis vaidlustatavat otsust jõusse jätva kohtuotsuse jõustumise päevast arvates otsuse andmed majandustegevuse registrisse.

(6) Registreerimisest või registreeringu muutmisest keeldutakse ja registreering kustutatakse majandustegevuse registri seaduses sätestatud korras, arvestades käesolevast seadusest tulenevaid erisusi.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 112. Seadmete kontrollimine

(1) Osoonikihti kahandavaid aineid sisaldava paikse seadme valdaja või omanik kontrollib, et seadmes ei oleks nende ainete leket, kui seadmes sisalduvate ainete kogus on:

1) rohkem kui kolm kilogrammi – vähemalt üks kord aastas;

2) rohkem kui 30 kilogrammi – vähemalt üks kord kvartalis;

3) rohkem kui 300 kilogrammi – vähemalt üks kord kuus.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Keskkonnainspeksioon kontrollib seadmeid pisteliselt.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 113. Seadme hoolderaamat

(1) Osoonikihti kahandavaid aineid või fluoreeritud kasvuhoonegaase sisaldava seadme käitaja peab hoolderaamatut.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud hoolderaamatu vormi ja pidamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega .

§ 114. Balloonide ja seadmete märgistamine

Osoonikihti kahandavaid aineid või fluoreeritud kasvuhoonegaase sisaldavad balloonid ja seadmed märgistatakse kemikaaliseaduses sätestatud korras.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 115. Uute ainete tootmise keeld

Osoonikihti kahandavate uute keemiliste ainete tootmine on keelatud.

7. peatükk KASVUHOONEGAASID JA KLIIMAMUUTUS

1. jagu Üldsätted ja kasvuhoonegaaside summaarsed lubatud heitkogused

§ 116. Mõisted

(1) Kasvuhoonegaasid on looduslikud ja inimtekkelised välisõhu gaasilised koostisosad, mis neelavad ja kiirgavad infrapunast kiirgust.

(2) Kliimamuutus käesoleva seaduse tähenduses on Maa kliima muutumine, mille põhjustab välisõhu koostise muutumine inimtegevuse otsesel või kaudsel tagajärjel ning mis ilmneb võrreldavatel ajaperioodidel lisaks kliima looduslikule varieerumisele.

(3) Kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise süsteemi (edaspidi *kauplemise süsteem*) siseneja on käesoleva seaduse tähenduses ühel või enamal käesoleva seaduse § 120 lõike 1 alusel Vabariigi Valitsuse kehtestatud tegevusalal tegutsev käitaja, kes on esmakordselt kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise loa (edaspidi *kauplemisluba*) saanud või kelle kauplemisluba on käitise olemuse, tegevuse muutumise või käitise laiendamise tõttu oluliselt muudetud pärast seda, kui Euroopa Komisjoni on jaotuskavast teavitatud.

[RT I 2009, 19, 118- jõust. 06.04.2009]

§ 117. Kliimamuutust vähendava tegevuse korraldamine

Kliimamuutust vähendavat tegevust korraldab Keskkonnaministeerium lähtuvalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsioonis (edaspidi *kliimamuutuste raamkonventsioon*) ja konventsiooni Kyoto protokollis (edaspidi *Kyoto protokoll*) sätestatud kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramise nõuetest.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 118. Saasteallika valdaja täiendavad meetmed

Saasteallika valdaja rakendab täiendavaid meetmeid, et vähendada süsinikdioksiidi ja teiste kasvuhoonegaaside, nagu metaani, dilämmastikoksiidi, hüdروfluorosüivesinike, perfluorosüivesinike ja väävelheksafluoriidi heitkoguseid, mis välisõhus akumulierides võivad põhjustada kliimamuutust.

§ 119. Kasvuhoonegaaside summaarsed lubatud heitkogused

(1) Paiksetest ja liikuvatest saasteallikatest eralduvate kasvuhoonegaaside summaarse lubatud heitkoguse, kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse riikliku reservi ja nende jaotuskava kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega .

[RT I 2009, 19, 118- jõust. 06.04.2009]

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel kehtestatud jaotuskavaga käitajatele määratud lubatud heitkogused võtab saasteloa, keskkonnakompleksloa või jäätmeloa andja aluseks nende lubade andmisel.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 119¹. Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse riikliku reservi jaotamine

(1) Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse riiklikust reservist (edaspidi *riiklik reserv*) eraldatakse kasvuhoonegaaside lubatud heitkogused kauplemise süsteemi sisenejatele, kellel on välisõhu saasteluba või keskkonnakompleksluba ning kes on riikliku reservi jaotuskava kehtestamise hetkeks esitanud sellekohase kauplemisloa taotluse.

(2) Riikliku reservi kasvuhoonegaaside lubatud heitkogused jaotatakse kauplemise süsteemi sisenejate vahel ühekorraga kogu kauplemisperioodiks aastate kaupa vastavalt riikliku reservi suurusle.

(3) Esmakordselt kauplemisluba taotlevale kauplemise süsteemi sisenejale eraldatakse kasvuhoonegaaside lubatud heitkogused proportsionaalselt taotletud kasvuhoonegaaside lubatud heitkogusega, kuid mitte ületades iga nimetatud isiku puhul kasvuhoonegaaside heitkogust, mis tekib analoogilises käitises parima võimaliku tehnika kasutamise korral.

(4) Kauplemisloa muutmise tõttu eraldatakse kauplemise süsteemi sisenejale kasvuhoonegaaside lubatud heitkogused proportsionaalselt taotletud kasvuhoonegaaside lubatud heitkogusega, kuid mitte ületades nimetatud isikule riikliku reservi jaotamisele eelneva aasta kasvuhoonegaaside heitkoguste tõendamise aruandes toodud heitkoguse ja § 119 lõike 1 alusel kehtestatud kasvuhoonegaaside summaarse lubatud heitkoguse jaotuskavaga talle eraldatud kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse vahet.
[RT I 2009, 19, 118- jõust. 06.04.2009]

2. jagu

Projektitegevus ja kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemine

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 120. Tegevusalade loetelu ja heitkogustega kauplemise kord

(1) Käitajate tegevusalade loetelu ja kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise korra kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega .

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel Vabariigi Valitsuse kehtestatud tegevusaladel tegutsevatele käitajatele on kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise loa (edaspidi *kauplemisluba*) olemine kohustuslik. Kauplemisloa annab käitajale Keskkonnaministeerium.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(3) Kauplemisloa taotlusele ja kauplemisloa sisule esitatavad nõuded ning kauplemisloa andmise, kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise aruande esitamise, järelevalve ja tõendamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega .

(4) Lubatud heitkoguse ühik on käesoleva seaduse tähenduses kauplemise süsteemis ülekantav õigus heita kindlaksmääratud perioodi jooksul välisõhku üks tonn süsinikdioksiidi ekvivalenti.
[RT I 2009, 19, 118- jõust. 06.04.2009]

(5) Süsinikdioksiidi ekvivalent on käesoleva seaduse tähenduses üks tonn süsinikdioksiidi või muud kasvuhoonegaasi, mis on ümber arvatud süsinikdioksiidi koguseks, kasutades globaalse soojenemise potentsiaali väärtust.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(6) Kauplemisperioodil kehtivate kasvuhoonegaaside ühikud registreeritakse kasvuhoonegaaside heitkoguste kauplemise registris ja nendega tehakse tehinguid nimetatud registri kaudu vastavalt Euroopa Komisjoni määrusele (EÜ) nr 2216/2004 registrite standarditud ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1–77).
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 120¹. Ühisrakendus

(1) Ühisrakendus on käesoleva seaduse tähenduses Kyoto protokolli artiklis 6 sätestatud projektitegevus, mille raames Kyoto protokolli ratifitseerinud arenenud riik või arenenud riigi käitaja, rahastades kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise projekti teises Kyoto protokolli ratifitseerinud arenenud riigis, saab õiguse omada selle projekti elluviimise tulemusena saavutatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise ühikuid Kyoto protokolli lisas B märgitud kohustuse täitmiseks.

(2) Heitkoguste vähendamise ühik on käesoleva seaduse tähenduses ühiskanduse elluviimise tulemusena vähendatud kasvuhoonegaaside heitkogus, mis on väljendatud süsinikdioksiidi ekvivalendina.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 120². Puhta arengu mehhanism

(1) Puhta arengu mehhanism on käesoleva seaduse tähenduses Kyoto protokollis artiklis 12 sätestatud projektitegevus, mille raames Kyoto protokollis ratifitseerinud arenenud riik või arenenud riigi käitaja, rahastades kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise projekti Kyoto protokollis ratifitseerinud arenguriigis, saab õiguse omada selle projekti elluviimise tulemusena saavutatud kasvuhoonegaaside tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid Kyoto protokollis lisas B märgitud kohustuse täitmiseks.

(2) Tõendatud heitkoguste vähendamise ühik on käesoleva seaduse tähenduses puhta arengu mehhanismi teostamise tulemusena vähendatud kasvuhoonegaaside heitkogus, mis on väljendatud süsinikdioksiidi ekvivalendina.

– rakendatakse alates 1.01.2009
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 120³. Projektitegevusest saadud ühikute kasutamine kauplemise süsteemis

(1) Kõiki tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid ja heitkoguste vähendamise ühikuid, mis on projektitegevusega saavutatud ja mida võib kasutada kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollis ning nende põhjal vastu võetud otsuste kohaselt, võivad käesoleva seaduse § 119 lõike 1 alusel kehtestatud jaotuskavas nimetatud käitajad kauplemise süsteemis kasutada, välja arvatud:

- 1) tuumarajatistega seotud projektitegevuses kuni aastani 2012;
- 2) maa kasutamise, maakasutuse muutmise ja metsandusega seotud projektitegevuses.

(2) Kauplemisperioodil kehtivate kasvuhoonegaaside ühikuid hoitakse ja nendega tehakse tehinguid kasvuhoonegaaside heitkoguste kauplemise registri kaudu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt võivad käitajad alates 2008. aasta 1. jaanuarist kasutada kauplemise süsteemis heitkoguste vähendamise ühikuid ainult Kyoto protokolliga seatud kohustusega kooskõlas oleva protsendimäära ulatuses. Tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud tuleb vahetada kasvuhoonegaaside heitkoguste registris sama arvu lubatud heitkoguse ühikute vastu. Seejuures on üks lubatud heitkoguse ühik võrdne ühe heitkoguste vähendamise ühikuga.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt võivad käitajad alates 2009. aasta 1. jaanuarist kasutada kauplemise süsteemis tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid ainult Kyoto protokolliga seatud kohustusega kooskõlas oleva protsendimäära ulatuses. Tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud tuleb vahetada kasvuhoonegaaside heitkoguste registris sama arvu lubatud heitkoguse ühikute vastu. Seejuures on üks lubatud heitkoguse ühik võrdne ühe tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuga.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 120⁴. Topeltarvestuse vältimine

(1) Kuni 2012. aasta 31. detsembrini võib anda ühiskanduse ja puhta arengu mehhanismi projektiarendajale tema projektitegevuse eest, mis otseselt vähendab või piirab kauplemise süsteemis oleva käitise heitkoguseid, heitkoguste vähendamise ühikuid ja tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid ainult juhul, kui asjaomase käitise käitaja tunnistab kehtetuks sama arvu lubatud heitkoguse ühikuid.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt lubatud heitkoguste ühikute kehtetuks tunnistamiseks teeb Keskkonnaministerium projektitegevusega ühte valdkonda kuuluvatele käitajatele ettekirjutuse lähtuvalt asjaomaste käitajate osakaalust kasvuhoonegaaside summaarse lubatud heitkoguse jaotuskavas.

(3) Kuni 2012. aasta 31. detsembrini võib anda ühiskanduse ja puhta arengu mehhanismi projektiarendajale tema projektitegevuse eest, mis kaudselt vähendab või piirab kauplemise süsteemis oleva käitise heitkoguseid, heitkoguste vähendamise ühikuid ja tõendatud heitkoguste vähendamise ühikuid ainult juhul, kui riigi kasvuhoonegaaside heitkoguste registris tunnistatakse kehtetuks sama arv heitkoguste vähendamise ühikutest ja tõendatud heitkoguste vähendamise ühikutest tulenevaid lubatud heitkoguse ühikuid.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 121. Kauplemisloa taotluse ja loa sisu

(1) Kauplemisloa taotlus sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:
1) käitaja nime, äriregistrikoodi ja aadressi;

- 2) tegevusala ja kasutatava tehnoloogia kirjeldust ning toor- ja lisaainete kulu, mille kasutamine võib tõenäoliselt põhjustada kasvuhoonegaaside tekkimist;
- 3) eri kasvuhoonegaaside heitkoguseid saasteallikate kaupa;
- 4) heidete kavandatud seiremeetmeid, sealhulgas seiremetoodikat ja -sagedust;
- 5) kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguseid, millega kauplemiseks luba taotletakse.

(2) Kauplemisluba sisaldab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teavet ja järgmisi lisaandmeid:

- 1) loa andja nimetust;
 - 2) kasvuhoonegaaside lubatud heitkogust;
- [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]
- 3) seirendüet;
 - 4) aruandlusnüet;
 - 5) loa kehtivusaega.

§ 121¹. Käitajate ühine tegutsemine

(1) Samal tegevusalal Eestis tegutsevad kauplemisluba omavad käitajad võivad taotleda luba ühiselt tegutsemiseks.

(2) Käitajad nimetavad ühiselt tegutsemiseks endi seast käitaja:

- 1) kelle kontole kasvuhoonegaaside heitkoguste registris kantakse ühiselt tegutsevatele käitistele määratud kasvuhoonegaaside summaarne lubatud heitkogus;
- 2) kes vastutab kõigi ühiselt tegutsevate käitiste summaarsele heitkogusele vastava lubatud heitkoguse loovutamise eest;
- 3) kes ei saa lubatud heitkoguste ülekandmist jätkata, kui kõikide ühiselt tegutsevate käitajate heitkoguste aruanded ei ole tõendatud.

(3) Ühise tegutsemise loa saamiseks esitatakse kirjalik taotlus Keskkonnaministeeriumile, kes edastab taotluse viivitamata Euroopa Komisjonile. Taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) ühiselt tegutseda soovivate käitajate nimed, isiku- või registrikoodid, elu- või asukoha aadressid, tegevusala;
- 2) käitiste nimed, aadressid, tootmismahud;
- 3) käesoleva seaduse § 119 lõike 1 kohase jaotuskava kehtivuse ajavahemik, mille jooksul soovitakse ühiselt tegutseda;
- 4) ühiselt tegutseda soovivate käitajate poolt käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud käitaja nimi ja isiku- või registrikood.

(4) Lõpliku otsuse käitajate ühise tegutsemise lubamise kohta teeb Euroopa Komisjon.

(5) Ühise tegutsemise korral vastutab iga käitaja oma käitiseist pärinevate kasvuhoonegaaside heitkoguste ning nende kohta õigusaktidega sätestatud nõuete täitmise eest.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 122. Aruandlus

Käitaja esitab Keskkonnaministeeriumile iga aasta 15. jaanuariks eelnenud aasta kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise aruande, milles on märgitud õhku paisatud kasvuhoonegaaside heitkogused ja kauplemiseks kasutatud heitkogused, mis peavad olema vastavuses kauplemisloas määratud kogustega. Keskkonnaministeeriumi Info- ja Tehnokeskus tõendab käitaja koostatud kasvuhoonegaaside aruandes märgitud heitkoguste määramise õigsust ja vastavust kehtivatele kauplemislubadele.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 122¹. Süsteemi siseneja reservi ülejääk

(1) Kui käesoleva seaduse § 119 lõike 1 alusel kehtestatava jaotuskava riiklikus reservis uutele sisenejatele on 2007. ja 2012. aasta 1. septembriks jäänud jääk, millele uued sisenevad käitised pole taotlusi esitanud, võib Keskkonnaministeerium müüa jäägi kauplemise süsteemis.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud reservi jäägi müümisel saadav tulu läheb riigieelarvesse.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 122². Informatsiooni avalikkus

Keskkonnaministeerium avalikustab käesoleva seaduse § 119 lõikes 1 nimetatud jaotuskava, teabe ühisrakenduse ja puhta arengu mehhanismi projektitegevuse kohta ning kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise aastaaruanded Keskkonnaministeeriumi veebilehel, arvestades Euroopa Komisjoni määruses (EÜ) nr 2216/2004 registreeritud standarditud ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1–77) kehtestatud nõudeid.

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

8. peatükk

VÄLISÕHUS LEVIV MÜRA

1. jagu

Välisõhus leviva müra tase ja müra kontrollnäitajad

§ 123. Välisõhus leviv müra

Välisõhus leviv müra käesoleva seaduse tähenduses on inimtegevusest põhjustatud ning välisõhus leviv soovimatu ja kahjulik heli, mille tekitavad paiksed või liikuvad saasteallikad. Müra tekitamine põhjendamatult on keelatud.

§ 124. Müra normtase

Välisõhus leviva müra normtase on mürataseme normitud arvsuurus, mida kasutatakse erinevate müraolukordade hindamisel.

§ 125. Müra piirtase

Müra piirtase on suurim lubatud mürataseme, mille ületamisel tuleb rakendada müratõrjeabinõusid.

§ 126. Müra kriitiline tase

Müra kriitiline tase on mürataseme, mille ületamine tekitab ebarahuldava mürasituatsiooni ja põhjustab inimese tugeva häirituse ning mille juures tuleb rakendada abinõusid inimese tervise kaitseks.

§ 127. Müra taotlustase ja planeeringutele esitatavad nõuded

(1) Müra taotlustase on müra normtase, mida kasutatakse uuel planeeritaval alal ja olemasoleva müraolukorra parandamiseks.

(2) Välisõhus leviva müra piiramise eesmärgil planeeringu koostamisele esitatavad nõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega.

§ 128. Müra kontrollnäitaja

Müra kontrollnäitaja on müra hinnatud tase, mille juures on arvestatud müra kahjulikku mõju.

§ 129. Mürataseme määramise ja hindamise meetodid

(1) Välisõhus leviva müra normtasemed ning mürataseme määramise ja hindamise meetodid kehtestab sotsiaalminister määrustega.

(2) Kohaliku omavalitsuse organil on õigus kehtestada välisõhus levivale mürale oma haldusterritooriumil või selle osal käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel kehtestatud normidest kuni 50 protsenti rangemaid normtasemeid.

2. jagu

Välisõhus leviva müra kaardistamine, välisõhu strateegiline mürakaart ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava

§ 130. Müra kaardistamine

(1) Piirkonnas välisõhu müra kaardistamine on olemasoleva ja prognoositava mürataseme ning selle kehtestatud normtasemele vastavuse kirjeldamine kontrollnäitajate abil, võttes arvesse normtaseme ületamisest mõjutatud inimeste või elamute arvu.

(2) Müra normtaseme ületamise korral teeb Terviseameti ettepanekul välisõhu müra kaardistamist või mürataseme hindamist müraallika valdaja oma kulul.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

§ 131. Välisõhu strateegiline mürakaart

(1) Piirkonna eri müraallikate tekitatud müratasemete üldhinnangu või üldprognoosi andmiseks koostatakse välisõhu strateegiline mürakaart.

(2) Piirkonna välisõhu strateegilisele mürakaardile kantakse müra levikut põhjustavad saasteallikad, olemasoleva või prognoositava müra leviku ulatus, elanike ja ehitiste paiknevus, andmed elanike ja ehitiste arvu, ehitiste iseärasuste ja muu kohta.

§ 132. Välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava

- (1) Välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava käsitleb müra ja selle mõju vähendamise abinõusid.
- (2) Välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava peab sisaldama kavandatavate abinõude loetelu, milles on nimetatud abinõude maksumus, abinõude rakendajad ja rakendamise tähtajad.

§ 133. Välisõhu strateegilise mürakaardi ja müra vähendamise tegevuskava sisu

Välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava sisule esitatavad miinimumnõuded kehtestab sotsiaalminister määrusega .

§ 134. Välisõhu strateegilise mürakaardi ja müra vähendamise tegevuskava koostamine, kooskõlastamine ja ülevaatamise sagedus

- (1) Välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava koostab ning esitab kooskõlastamiseks Terviseametile:
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
 - 1) välisõhus leviva liiklusest tingitud müra põhjustaja, kui ta on üheselt määratav, nagu sadam, lennuväli, bussi- või raudteejaam;
 - 2) maantee omanik;
 - 3) raudtee omanik;
 - 4) tiheasustusega piirkonna kohaliku omavalitsuse organ.
- (2) Välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava vaatab koostaja üle, vajaduse korral täiendab seda ja esitab kooskõlastamiseks Terviseametile vähemalt iga viie aasta järel.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

3. jagu Välisõhus leviva müra järelevalve

§ 135. Järelevalve teostaja kohustused

- (1) Välisõhus leviva müra üle teostab järelevalvet Terviseamet.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
- (2) Terviseamet:
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
 - 1) kogub enda kätte välisõhu strateegilised mürakaardid ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskavad;
 - 2) kontrollib välisõhu strateegiliste mürakaartide ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskavade vastavust käesolevas seaduses ja seaduse alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele;
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]
 - 3) kooskõlastab esitatud välisõhu strateegilised mürakaardid ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskavad;
 - 4) koostab välisõhu strateegilistes mürakaartides ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskavades sisalduvate andmete koondi ja sisestab selle ning välisõhu müra kaardistamise tulemused elektroonilisse andmebaasi;
 - 5) teeb koondandmed meedia kaudu avalikkusele teatavaks.

§ 136. Järelevalveametniku õigused

- (1) Järelevalveametnikul on õigus:
 - 1) nõuda välisõhus leviva müra põhjustajalt selgitusi ja dokumente ning kasutada müra põhjustaja või tema esindaja teadmisel müra registreerimiseks mõõtmistulemusi või tehnikavahendeid;
 - 2) saada tasuta välisõhus leviva müra põhjustajalt väljavõtteid dokumentidest ja kuni kaks koopiat igast asjakohasest dokumendist.
- (2) Tervisekaitse riikliku järelevalve ametnik võib teha ettekirjutusi:
 - 1) välisõhus leviva müra normtaseme või kriitilise taseme ületamise korral paikse saasteallika tegevuse piiramiseks või lõpetamiseks;
 - 2) välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava koostamiseks ning kaardi ja tegevuskava vastavusse viimiseks käesolevas seaduses sätestatud nõuetega.
- (3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ettekirjutuste täitmata jätmise korral võib järelevalveametnik rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.

§ 137. Mürataseme kontrollmõõtmised

Kui Terviseamet on teinud inimeste kaebuste põhjal mürataseme kontrollmõõtmisi, mis näitavad müra normtaseme ületamist, maksab mõõtmiste eest saasteallika valdaja.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

§ 138. Müra normtaseme ületamise vältimine

Et vältida välisõhus leviva müra normtaseme ületamist, võib kohaliku omavalitsuse organ liikluskorraldusega piirata mootorsõidukite liikumist oma territooriumil.

9. peatükk VASTUTUS

§ 139. Välisõhu kaitse ja kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise nõuete rikkumine

(1) Välisõhu kaitse nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

(3) Kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

§ 139¹. Lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide, mille lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus ei vasta piirväärtustele, turustamine ning ebaseaduslik kasutamine

(1) Lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide, mille lenduvate orgaaniliste ühendite sisaldus ei vasta piirväärtustele, turustamise ning ebaseadusliku kasutamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 139². Lõhnaaine vähendamise tegevuskava koostamisele ja täitmisele esitatavate nõuete rikkumine

(1) Lõhnaaine vähendamise tegevuskava koostamisele ja täitmisele esitatavate nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 140. Osoonikihi kaitsmise eesmärgil keelatud toodete ja ainete sisse- ja väljaveo piirangute rikkumine

(1) Osoonikihi kaitsmise eesmärgil keelatud toodete või ainete sisse- või väljaveo eest, samuti selliste toodete või ainete sisse- või väljaveole kehtestatud piirangute rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

§ 141. Osoonikihi kaitsmise eesmärgil keelatud toodete ja ainete tootmine, turustamine ja ebaseaduslik kasutamine

(1) Osoonikihi kaitsmise eesmärgil keelatud toodete või ainete tootmise, turustamise või ebaseadusliku kasutamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

(3) Osoonikihti kahandavaid aineid või fluoreeritud kasvuhoonegaase sisaldava seadme hoolderaamatu pidamise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(4) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 142. Välisõhu müra kaardistamise, välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava nõuete rikkumine

(1) Välisõhu müra kaardistamise, välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

§ 143. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 139–142 sätestatud väärtegade menetlemisele kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja vääртеomenetluse seadustiku sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 139, 139², 140 ja 141 sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Keskkonnainspeksioon.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2¹) Käesoleva seaduse §-s 139¹ sätestatud vääртеo kohtuvälised menetlejad on:
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

1) Keskkonnainspeksioon – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide kasutamisele esitatavate nõuete rikkumise osas;

2) Tarbijakaitseamet – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide jaemüüginõuete rikkumise osas;

3) Maksu- ja Tolliamet – lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavate värvide, lakkide ning sõidukite taasviimistlusmaterjalide sisseveole esitatavate nõuete rikkumise osas;

4) Terviseamet – hulgimüügis olevatele lenduvaid orgaanilisi ühendeid sisaldavatele värvidele, lakkidele ning sõidukite taasviimistlusmaterjalidele esitatavate nõuete rikkumise osas.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(3) Käesoleva seaduse §-s 142 sätestatud vääртеo kohtuväline menetleja on Terviseamet.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

§ 144. Kahju hüvitamine

Saasteainete välisõhku suunamise ja käesoleva seaduse nõuete rikkumise tõttu tekitatud kahju korvab kahju tekitaja vastavalt võlaõigusseadusele.

10. peatükk JÄRELEVALVE

§ 145. Keskkonnainspeksiooni ja Terviseameti keskkonnakaitseabinõude ettekirjutuste täitmata jätmise [RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(1) Keskkonnainspeksiooni või Terviseameti keskkonnakaitseabinõude ettekirjutuste täitmata jätmise korral rakendab haldusorgan sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni.

11. peatükk RAKENDUSSÄTTED

§ 146. Lahustite kasutamisel eralduvate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguse vähendamise tegevuskava

(1) Käesoleva seaduse § 49 lõike 1 kohaselt võib saasteallika valdaja kasutada just tema seadme jaoks kavandatud lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste vähendamise tegevuskava eeldusel, et 2007. aasta 31. oktoobriks saavutatakse nende ühendite heitkoguste samasugune vähenemine kui heitkoguste piirväärtuste kohaldamisega.

(2) Saasteallika valdaja, kes kavatseb rakendada olemasolevast seadmest lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguse vähendamise tegevuskava, teatab sellest loa andjale hiljemalt 2005. aasta 31. oktoobriks.

§ 147. Paiksetest saasteallikatest eralduva vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide, lenduvate orgaaniliste ühendite ja ammoniaagi heitkoguste vähendamise tegevuskava koostamine

Saasteallika valdajad, kelle ühel tootmisterritooriumil asuvatest paiksetest saasteallikatest eraldus 2001. aasta 1. jaanuarist kuni 2002. aasta 31. detsembrini välisõhku üle 1000 tonni vääveldioksiidi, 100 tonni lämmastikoksiide, 10 tonni lenduvaid orgaanilisi ühendeid või 500 kilogrammi ammoniaaki, peavad koostama ja esitama loa andjale ning kohaliku omavalitsuse organile nende saasteainete heitkoguste vähendamise tegevuskava. Tegevuskavade koostamist ja rakendamist kindlaksmääratud tähtajaks korraldab saasteloas, keskkonnakompleksloas või jäätmepõletamist käsitlevas jäätmeloas eritingimuste seadmisega loa andja. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 148. Uue paikse saasteallika ehitusloa taotlemine

Kui uue paikse saasteallika ehitusloa taotletakse pärast käesoleva seaduse jõustumist, tuleb enne ehitusloa taotlemist taotleda saasteluba, keskkonnakompleksluba või jäätmepõletamist käsitlev jäätmeluba. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 149. Põletusseadme väävliaarastuse astmele esitatavad nõuded

Käesoleva seaduse § 103 kohaselt peab väävliaarastuse aste olema vähemalt 65 protsenti 2010. aasta 31. detsembrini põlevkivi kasutaval põletusseadmel, mille koosseisus on katlad soojusvõimsusega 50–100 megavatti, ja 2015. aasta 31. detsembrini põletusseadmel, mille koosseisus on katlad soojusvõimsusega 100 megavatti või rohkem. Nimetatud tähtaegadeni ei nõuta nende põlevkivi kasutavate põletusseadmete puhul vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtuse järgimist.

§ 150. Kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemine

(1) Käesoleva seaduse § 120 lõike 2 alusel kauplemisloa saanud käitaja võib kaubelda kasvuhoonegaaside heitkogustega alates 2005. aasta 1. jaanuarist. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

(2) Käesoleva seaduse § 120² rakendatakse alates 2009. aasta 1. jaanuarist. [RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

§ 151. Välisõhu strateegilise mürakaardi ja välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava esitamine

(1) Käesoleva seaduse § 134 lõike 1 kohaselt esitab hiljemalt 2007. aasta 30. juuniks kooskõlastamiseks välisõhu strateegilise mürakaardi ja hiljemalt 2008. aasta 18. juuliks välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava:

- 1) tiheasustusega piirkonna kohaliku omavalitsuse organ, kui tema haldusterritooriumil elab vähemalt 250 000 elanikku;
- 2) omanik, kelle maanteed kasutab üle kuue miljoni sõiduki aastas;
- 3) omanik, kelle raudteed kasutab üle 60 000 raudteeveeremi aastas;
- 4) omanik, kelle lennuväljal toimub üle 50 000 õhukütõusmise või maandumise aastas, välja arvatud kergelennukite kasutamine koolituse eesmärgil.

(2) Käesoleva seaduse § 134 lõike 1 kohaselt esitab hiljemalt 2012. aasta 30. juuniks kooskõlastamiseks välisõhu strateegilise mürakaardi ja hiljemalt 2013. aasta 18. juuliks välisõhus leviva müra vähendamise tegevuskava:

- 1) tiheasustusega piirkonna kohaliku omavalitsuse organ, kui tema haldusterritooriumil elab vähemalt 100 000 elanikku;
- 2) omanik, kelle maanteed kasutab üle kolme miljoni sõiduki aastas;
- 3) omanik, kelle raudteed kasutab üle 30 000 raudteeveeremi aastas.

§ 152–154. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 155. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 30. septembril.

(2) Käesoleva seaduse § 96 lõige 1 jõustub 2004. aasta 27. novembril.

(3) Käesoleva seaduse §-s 101 nimetatud kirjalikku kinnitust võib edastada ja lepingut sõlmida 2004. aasta 1. novembrini.

(4) Käesoleva seaduse § 32 lõige 4 jõustub 2007. aasta 30. aprillil.
[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

¹EL Nõukogu direktiiv 96/62/EÜ välisõhu kvaliteedi hindamise ja kontrolli kohta (ELT L 296, 21.11.1996, lk 55–63; L 319, 04.12.2001, lk 45–64); EL Nõukogu direktiiv 1999/30/EÜ välisõhus vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi, lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii kontsentratsioonide piirväärtuste kohta (ELT L 163, 29.06.1999, lk 41–60; L 278, 23.10.2001, lk 35–36; L 12, 17.01.2003, lk 31–33; L 319, 04.12.2001, lk 45–64); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2000/69/EÜ välisõhus sisalduva benseeni ja süsinikmonoksiidi piirväärtuste kohta (ELT L 313, 13.12.2000, lk 12–21); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2002/3/EÜ välisõhu osooni kohta (ELT L 067, 09.03.2002, lk 14–30); EÜ Nõukogu direktiiv 84/360/EMÜ tööstusseadmetest pärineva õhusaaste tõrje kohta (EÜT L 188, 16.07.1984, lk 20–25; L 377, 31.12.1991, lk 48); EL Nõukogu direktiiv 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (ELT L 257, 10.10.1996, lk 26–40; L 275, 25.10.2003, lk 32–46); EL Nõukogu direktiiv 1999/13/EÜ teatud tegevusaladel ja seadmetes orgaaniliste lahustite kasutamise tagajärjel tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite piiramise kohta (ELT L 085, 29.03.1999, lk 1–22; L 188, 21.07.1999, lk 54; L 240, 10.09.1999; L 230, 12.09.2000, lk 16–19; L 172, 02.07.2002, lk 57–60); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2001/80/EÜ suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete emissiooni piiramise kohta (ELT L 309, 27.11.2001, lk 1–21; L 016, 22.01.2003, lk 59–67); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2001/81/EÜ teatud saasteainete riiklike piinormide kohta (ELT L 309, 27.11.2001, lk 22–30); EÜ Nõukogu määrus 1210/90/EMÜ Euroopa keskkonnaseisundiga seotud ühtlustatud informatsiooni esitamise kohta (EÜT L 120, 11.05.1990, lk 1–6); EÜ Nõukogu direktiiv 70/220/EMÜ mootorsõidukite heitgaasis sisalduvate saasteainete heitkoguste piirväärtuste kohta (EÜT L 076, 06.04.1970, lk 1–22; L 190, 20.08.1972, lk 1; L 36, 09.02.1988, lk 33–61; L 186, 28.07.1993, lk 21; ELT L 100, 19.04.1994, lk 42; L 210, 20.08.1996, lk 25–46; L 125, 16.05.1997, lk 21–30; L 350, 28.12.1998, lk 1–57; L 044, 16.02.2000, lk 1–155; L 107, 18.04.2001, lk 10–23); EL Nõukogu direktiiv 97/68/EÜ maanteevälistele liikurmasinadele paigaldatavatest sisepõlemismootoritest väljuvate gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heitkoguste vähendamise meetmeid käsitlevate EL liikmesriikide seaduste ühtlustamise kohta (ELT L 59, 27.02.1998, lk 1–86; L 227, 23.08.2002, lk 41; L 035, 11.02.2003, lk 28–81); EÜ Nõukogu direktiiv 74/150/EMÜ põllumajandus- ja metsatraktorite mootoritest väljuvate gaasiliste saasteainete ja tahkete osakeste heitkoguste vähendamise meetmete kohta (EÜT L 84, 28.03.1974, lk 10–24; ELT L 173, 12.07.2000, lk 1–34); EL Nõukogu direktiiv 1999/94/EÜ uute sõidautode CO₂ heitkogustest kasutaja teavitamise kohta (ELT L 012, 18.01.2000, lk 16–23; L 237, 06.09.2001, lk 5–15); EÜ Nõukogu direktiiv 93/12/EÜ vedelkütuste kvaliteedi kohta (EÜT L 074, 27.03.1993, lk 81–83; ELT L 350, 28.12.1998, lk 58–68; L 121, 11.05.1999, lk 13–18; L 287, 14.11.2000, lk 46; L 076, 22.03.2003, lk 10; L 284, 31.10.2003, lk 1–53); EL Nõukogu direktiiv 94/63/EÜ bensiini vedamisel ja terminalides ning tanklates hoidmisel eralduvate lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) emissiooni kontrollimise kohta (ELT L 365, 31.12.1994, lk 24–33; L 284, 31.10.2003, lk 1–53); Euroopa Komisjoni otsus 2002/159/EÜ kütuse kvaliteedi koondandmete esitamise kohta (ELT L 053, 23.02.2002, lk 30–36); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu määrus 2037/2000 osoonikihti kahandavatest ainetest (ELT L 244, 29.09.2000, lk 1–26; L 265, 16.10.2003, lk 1–4); EÜ Nõukogu otsus 93/389/EMÜ CO₂ ja teiste kasvuhoonegaaside heidete kontrolli- ja monitooringumehhanismi kohta (EÜT L 167, 09.07.1993, lk 31–33; ELT L 117, 05.05.1999, lk 35–38; L 284, 31.10.2003, lk 1–53); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega kauplemise skeemi kohta (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32–46); Euroopa Parlamendi ja EL Nõukogu direktiiv 2002/49/EÜ keskkonnas leviva müra hindamise ja kontrollimise kohta (ELT L 189, 18.07.2002, lk 12–26).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/107/EÜ arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliiliste aromaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus (ELT L 23, 26.01.2005, lk 3–16); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/42/EÜ teatud värvides ja lakkides ning sõidukite taasviimistlusmaterjalides orgaaniliste lahustite kasutamise korral tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite koguste piiramise kohta, ja millega muudetakse direktiivi 1999/13/EÜ (ELT L 143, 30.04.2004, lk 87–96); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokolliga projektimehhanisme (ELT L 338, 13.11.2004, lk 18–23); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta (EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58–68), viimati muudetud määrusega nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1–53); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/17/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta (ELT L 76, 22.03.2003, lk 10–19); nõukogu direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes, ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ (EÜT L 121, 11.05.1999, lk 13–18), viimati muudetud direktiiviga 2005/33/EÜ (ELT L 191, 22.07.2005, lk 59–69); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/30/EÜ, millega edendatakse biokütuste ja muude taastuvkütuste kasutamist transpordisektoris (ELT L 123, 17.05.2003, lk 42–46); Euroopa Komisjoni otsus 2002/159/EÜ riigi kütusekvaliteedi koondandmete esitamise ühise vormi kohta (EÜT L 53, 23.02.2002, lk 30–36); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/30/EÜ ühenduse lennukite müraga seotud käitamispääangute eeskirjade ja korra kehtestamise kohta (EÜT L 85, 28.03.2002, lk 40–46); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/55/EÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest otomootoritest eralduvate gaasiliste heitmete vastu (ELT L 275, 20.10.2005, lk 1–163), viimati muudetud direktiiviga 2006/51/EÜ (ELT L 152, 07.06.2006, lk 11–21); Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus EÜ/166/2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 91/689/EMÜ ja 96/61/EÜ (ELT L 33, 04.02.2006, lk 1–17); Euroopa Komisjoni määrus (EÜ) nr 2216/2004 registreeritud standarditult ja turvatult süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1–77).

[RT I 2007, 19, 95- jõust. 11.03.2007]

